

Χανιώτικα νέα
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ 7 Μαΐου 2016

διαδρομές

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΤΕΧΝΕΣ / ΙΣΤΟΡΙΑ / ΒΙΒΛΙΑ / ΜΟΥΣΙΚΗ / ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΛΗΓΗΣΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Ιστορίες του Ενετικού Λιμανιού

diadromes@haniotika-nea.gr

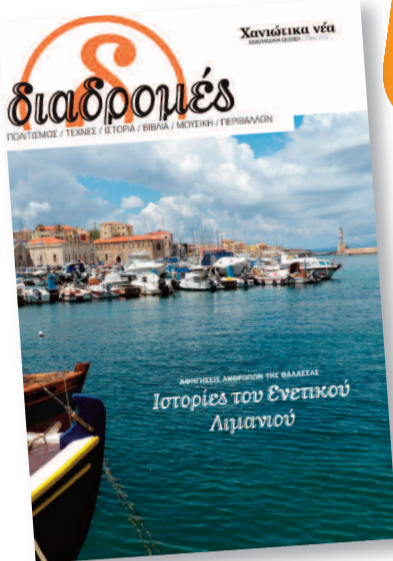
ΕΛΙΑ ΚΟΥΜΛΗ

editorial

«**Τ**ο λιμάνι είναι η αρχή του ταξιδιού. Για εμάς τους θαλασσινούς είναι το σπίτι μας, το αποκούμπι μας. Φεύγουμε πάντα με χαρά για κάθε νέο ξεκίνημα, αλλά με την ίδια χαρά πάντα γυρίζουμε σε αυτό».

Αυτά τα λόγια, ειπωμένα από τον Κωνσταντίνο Μανιουδάκη, ναύαρχο ε.α. και από τους πιο παλιούς ιστιοπλόους των Χανίων, χαρακτηρίζουν πολλούς από τους ανθρώπους της θάλασσας που έχουν το "σπίτι" τους στο Παλιό Λιμάνι των Χανίων.

Καραβομαραγκοί, ψαράδες, ιστιοπλόοι με τις δικές τους αυθεντικές αφηγήσεις ταξιδεύουν τις σημερινές "διαδρομές" στον χρόνο και την ιστορία του αγαπημένου μας λιμανιού.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ. 3 ~ Πολιτισμός

σελ. 4 - 5 ~ Ιστορίες του Ενετικού Λιμανιού

σελ. 6 - 7 ~ Σερφαρίσματα - Πολιτισμός

σελ. 8 ~ Παιδότοπος

σελ. 9 ~ Καλλιτεχνική "Ωσμωση" στο Νεώριο Μίρο

σελ. 10 ~ Πολιτισμός

σελ. 11 ~ Αφορμή - Βιβλία

σελ. 12 ~ Υγεία & Βότανα

No.512

Φανταστικό
μουσείο

Τζιρόλαμο ντα Κάρπι (Girolamo da Carpi) "Σχεδιαστική αναπαράσταση του "Καμίλλου" στο Καπιτώλιο της Ρώμης", 1549-1553, Rosenbach Album, R37, Φιλαδέλφεια.

Επιμέλεια: **ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ**
Ιστορικός Τέχνης - Αρχαιολόγος
Humboldt Universität zu Berlin
lastjudgment1540@hotmail.com

περίπτωση του επωνομαζόμενου "Καμίλλου" (εικ. 2), ενός από τα ελάχιστα σωζόμενα μπρούτζινα έργα τέχνης της πρώιμης ρωμαϊκής αυτοκρατορικής περιόδου, δύναται με τον καλύτερο τρόπο να αναπτύξει το μέγεθος των προβλημάτων που οι αρχαιοδίφες της Αναγέννησης καλούσαν να αντιμετωπίσουν στην απόπειρά τους αποκρυπτογράφησης των μυστηρίων της αρχαίας εικονογραφίας. Η κοινά αποδεκτή στους κύκλους της μοντέρνας κλασικής αρχαιολογίας και επικουρούμενη από τις περιγραφές αρχαίων συγγραφέων όπως ο Βάρωνας, ο Μαρτιάλης και ο Φαίστος, άποψη ότι το έργο αποδίδει έναν "Καμίλλο", δε συμβαδίζει επ' ουδενί με τη συγκεκριμένη εικόνα που επικρατούσε κατά την περίοδο της Αναγέννησης αναφορικά με την αναγνώριση της ταυτότητας της απεικονιζόμενης μορφής.

Ως "καμίλλοι" αναφέρονται στις αρχαίες πηγές αμφιθαλείς γόνοι ρωμαϊκών αριστοκρατικών οικογενειών, οι οποίοι είθιστο να διατελούν ως υπηρετικό προσωπικό σε θρησκευτικές τελετές. Σε αυτήν την τελετουργική ιδιότητα της μορφής θα παρέπεμπαν αρχικά συνοδευτικά αντικείμενα προσαρτημένα στα χέρια της, όπως π.χ. μια τελετουργική κανάτα (gutus) στο αριστερό και το κουτί για το θυμίαμα (acepsa) ή ένα σκεύος προσφορών (patera) στο δεξί. Η απόλυτη σχεδόν αντιστοιχία σε ό,τι αφορά τη στάση, την ενδυμασία (tunica), αλλά και την κόμμωση (μακριά σγουρά μαλλιά, είτε πιασμένα σε περίτεχνο κόμμο όπως στην περίπτωση μας, είτε αφημένα λυτά στους ώμους) με πλήθος αντίστοιχων παραδειγμάτων, σωζόμενων κυρίως σε ανάγλυφες παραστάσεις αρχαιορωμαϊκών θριαμβικών αφίδων και σε τοιχογραφίες από την Πομπηία, δεν αφήνει ωστόσο κανένα περιθώριο αμφιβολίας, ότι η μπρούτζινη μορφή στο μουσείο του Καπιτωλίου αποδίδει έναν "Καμίλλο".

Η επίσημη αναγνώριση της ταυτότητας του έργου χρονολογείται στα 1704, οπότε και προστέθηκε η συνοδευτική ονομαστική επιγραφή. Είναι πολύ πιθανό εντούτοις η αποκωδικοποίηση του απεικονιζόμενου θέματος να είχε συντελεστεί τουλάχιστον έναν αιώνα νωρίτερα, με δεδομένο ότι ο πάπας Παύλος Ε΄ Μποργκέζε γύρω στα 1610 θα παραγγείλει σε έναν καλλιτέχνη της αυλής του δύο πιστά αντίγραφα με βάση την πρωτότυπη σύνθεση στο Καπιτώλιο. Το γεγονός ότι το πολιτικό όνομα του πάπα (Καμίλλο Μποργκέζε) τυχάνει να συμπίπτει με την πιθανολογούμενη αποκρυπτογραφημένη ταυτότητα του αρχαίου έργου τέχνης, δε θα πρέπει να οφείλεται βεβαίως σε σύμπτωση. Επιδίωξη του πάπα ήταν προφανώς να καρπωθεί τα οφέλη της συνωνυμίας αυτής για να αυτοπροβληθεί. Οι εικονολογικές παραπομπές του μπρούτζινου αγάλματος ως θετικά φορτισμένο σύμβολο θρησκευτικής ευσεβείας και ευλάβειας, δύνατο να υπερνικήσουν τις παγανιστικές του καταβολές. Προορισμένο να κοσμήσει τη βίλλα του νεαρού ανιψιού του πάπα, καρδινάλιου Σκιπίωνα Μποργκέζε, στα περίχωρα της Ρώμης, και ανοικτό εξ αρχής σε δημόσια θέα, το δίδυμο των "Καμίλλων Μποργκέζε" προκαλούσε αβίαστα μέσω της δεδομένης υπάρχουσας συνωνυμίας ακόμη και στον πλέον ανυποψίαστο επισκέπτη, την κολακευτική αλληγορική ταύτιση με τον προκαθήμενο της Αγίας Εδρας. Αρωγοί στην έντεχνα συγκαλυμμένη αυτή απόπειρα αυτοπροπαγάνδας στέκονταν και οι δεξιές χείρες των "Καμίλλων", οι προτεταμένες ανοικτές παλάμες των οποίων έμοιαζαν ως επί το πλείστον να μιμούνται τις πράξεις αγαθοέργειας του ιδιαίτερος προσφιλούς στα λαϊκά κοινωνικά στρώματα Παύλου Ε΄, του επωνομαζόμενου για το λόγο αυτό και "πατέρα των φτωχών" (padre degli poveri).

(συνεχίζεται...)

8/5

Αρσένιος

9/5

Χριστόφορος

10/5

Σίμων

11/5

Αρμόδιος

12/5

Επιφάνειος

13/5

Γλυκερία

διαδρομές

στο

internet

www.haniotika-nea.gr

ΜΕ ΤΟΝ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΟ ΚΡΙΣΤΟΦ ΓΚΑΛΦΑΡ

Ευφάνταστο ταξίδι στον χώρο και στον χρόνο

■ Μία εκδήλωση για τους μικρούς και μεγάλους φίλους του διαστήματος

Μια ευφάνταστη περιοδεία στον χώρο και στον χρόνο, με ξεναγό τον αστροφυσικό, μαθητή του Στίβεν Χόκινγκ και βραβευμένο συγγραφέα Dr Κριστόφ Γκαλφάρ, θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν όσοι βρεθούν την Τετάρτη 11 Μαΐου στις 6 το απόγευμα στο Mega Place.

Η συγγραφέα θα καλωσορίσουν με παραδοσιακά τραγούδια και μαντινάδες μαθητές του 1ου Δημοτικού σχολείου ενώ την εκδήλωση θα κλείσουν οι μαθητές των ΣΤ' τάξεων του 9ου Δημοτικού Σχολείου, παρουσιάζοντας με μαύρο θέατρο το θέμα "Πάντα υπάρχει ελπίδα".

Στον χώρο θα λειτουργήσει έκθεση βιβλίου από το Βιβλιοπωλείο Επιλογές ενώ ο Σύλλογος Αστρονομίας Κρήτης θα δώσει την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να παρατηρήσουν το διάστημα μέσα από μεγάλα τηλεσκόπια. Την εκδήλωση διοργανώνουν το 1ο Δημοτικό σχολείο Χανίων, το 9ο Δημοτικό σχολείο Χανίων, οι Εκδόσεις Καλέντη και το Βιβλιοπωλείο Επιλογές.

Ο Κριστόφ Γκαλφάρ γεννήθηκε το 1976 στη Γαλλία. Σπούδασε εφαρμοσμένα μα-

θηματικά και θεωρητική φυσική. Πήρε το διδακτορικό του στο Κέμπριτζ με εποπτεύοντα καθηγητή το διάσημο αστροφυσικό Στίβεν Χόκινγκ, με τον οποίο συνεργάστηκε για τη συγγραφή του πρώτου του βιβλίου, που τιμήθηκε με πολλά

βραβεία Νεανικής Επιστημονικής Λογοτεχνίας. Το βιβλίο "Ο πρίγκιπας των νεφών", το οποίο αποτελεί το πρώτο μέρος μιας τριλογίας, απέσπασε το Βραβείο Καλύτερου Επιστημονικού Νεανικού Βιβλίου από το Υπουργείο Ανάπτυξης Εκπαίδευσης και Ερευνας της Γαλλίας και το Βραβείο Καλύτερου Νεανικού Μυθιστορήματος 2010 από το Γενικό Συμβούλιο των Vosges. Επίσης το δεύτερο βιβλίο της σειράς απέσπασε το Πρώτο Βραβείο Γαλλικού Βιβλίου για το Περιβάλλον 2013 (Prix du Livre Environnement de la fondation Veolia). Το τελευταίο βιβλίο του είναι "Το Σύμπαν στα χέρια σας", που βοηθά τον απλό αναγνώστη να κατανοήσει τις δυσκολονόητες αλήθειες που αποτελούν τη βάση της σύγχρονης επιστήμης, ενώ καθ' οδόν θίγει και

βαθύτερα ζητήματα όπως η ύπαρξη του Θεού, οι απαρχές του χρόνου και το μέλλον της ανθρωπότητας...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ "Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ"

Τιμητική εκδήλωση για τον Νικόλαο Β. Πετρουλάκη

Ο Φιλολογικός Σύλλογος Χανίων "Ο Χρυσόστομος" πραγματοποιεί την Τετάρτη 11 Μαΐου και ώρα 7 το απόγευμα εκδήλωση για να τιμήσει τον σύμβουλο ε.τ. του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου του ΥΠ.Ε.Π.Θ. Νικόλαο Β. Πετρουλάκη για την προσφορά του στην Ελληνική Παιδεία, την Επιστήμη και την προαγωγή του τόπου.

Στην προσωπικότητα και το έργο του τιμώμενου θα αναφερθούν οι: Μιχάλης Ι. Βάμβουκας, ομότ. καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης, Βαγγέλης Θ. Κακατσάκης, δάσκαλος-λογοτέχνης, Αλέξανδρος Κ. Παπαδερός, σύμβουλος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου ε.τ. και τ. γενικός διευθυντής της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του "Χρυσόστομου" καλεί το χανιώτικο κοινό να παρακολουθήσει την ως άνω τιμητική εκδήλωση για τον σημαντικό συμπολίτη μας παιδαγωγό.

Λίγα λόγια για τον Νικόλαο Πετρουλάκη
Ο Νικόλαος Πετρουλάκης γεννήθηκε στα

Χανιά Κρήτης το 1921 και υπηρετεί την εκπαίδευση από το 1940. Έχει συγγράψει είκοσι πέντε βιβλία, εκατοντάδες άρθρων παιδαγωγικού και ψυχολογικού περιεχομένου σε ελληνικά και ξένα περιοδικά, περί τα 150 λήμματα στη Μεγάλη Παιδαγωγική Εγκυκλοπαίδεια και την Παιδαγωγική Ψυχολογική Εγκυκλοπαίδεια Λεξικό, δεκάδες επιφυλλίδων στον αθηναϊκό και επαρχιακό Τύπο.

Ως γενικός γραμματέας της Παιδαγωγικής Εταιρείας Ελλάδος επί 15ετία, έχει διοργανώσει διεθνή και πανελλήνια παιδαγωγικά συνέδρια. Είναι εταίρος της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας από 30ετίας, ιδρυτικό μέλος και Επίτιμος Γενικός Γραμματέας της Παιδαγωγικής Εταιρείας Ελλάδος, ιδρυτικό μέλος και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Εταιρείας Θυματολογίας, μέλος της Ελληνικής Εκπαιδευτικής Εταιρείας και μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Γλώσσας και Γραμματισμού.

ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Συναυλία με ελληνικά και ξένα τραγούδια

Η μουσική παράσταση "125 πλήκτρα και μια φωνή" θα πραγματοποιηθεί σήμερα Σάββατο και ώρα 9 μ.μ. ακριβώς στη "Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων" με έργα Ελλήνων και ξένων δημιουργών: Μ. Χατζιδάκις, Ελ. Καραϊνδρου, Μ. Λοΐζος, Στ. Ξαρχάκος, Στ. Κραουνάκης, Γ. Μαρκόπουλος, Α. Branduardi κ.ά.

Τραγούδι: Μαρία Κλεινάκη.

Πιάνο: Δημήτρης Ντρουμπογιάννης.

Ακορντεόν: Μπέλα Λιονάκη.

Συμμετέχει το νεανικό φωνητικό σύνολο "Μουσικοί Ορίζοντες".

Επιλογή προγράμματος, διδασκαλία φωνητικού συνόλου, καλλιτεχνική επιμέλεια: Μπέλα Λιονάκη.

Ενορχήστρωση: Μπέλα Λιονάκη - Δημήτρης Ντρουμπογιάννης.

Την εκδήλωση διοργανώνει η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία "ΔΙΑΠΑΣΟΝ".

Είσοδος: 7 ευρώ.

εκδηλώσεις για την
Ημέρα της Ευρώπης | 9 ΜΑΪΟΥ
13 & 14 Μαΐου 2016

Χανιά | Πνευματικό Κέντρο

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΧΑΝΙΩΝ

ΕΛΕΝΗ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ

Καραβομαραγκοί, ψαράδες, ιστιοπλόοι, άνθρωποι της θάλασσας που έχουν συνδέσει τη ζωή τους με το Ενετικό λιμάνι των Χανίων “ξετυλίγουν” στις “διαδρομές” τις εμπειρίες τους, τα μυστικά της τέχνης τους, τις ιστορίες που συνθέτουν τον ξεχωριστό χαρακτήρα του λιμανιού. Μέσα από τις αφηγήσεις τους αποκαλύπτεται η αυθεντική εικόνα του Ενετικού λιμανιού, όπως λίγοι την έχουν γνωρίσει, όταν ακόμη δεν είχε αλλοιωθεί από τα τραπέζοκαθίσματα και την άναρχη τουριστική ανάπτυξη.

ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Ιστορίες του Ενετικού Λιμανιού

Ο κ. Θόδωρος Κοκκινάκης, έχει δημιουργήσει δεκάδες μεγάλα και μικρά ξύλινα σκάφη, μεταξύ των οποίων το Μινωικό πλοίο.

Πενήντα χρόνια караβομαραγκός στο λιμάνι και ο κ. Χαράλαμπος Κοκκινάκης. «Αυτή η δουλειά δεν είχε ωράριο. Δούλευες από τις επτά το πρωί μέχρι τις έντεκα το βράδυ» λέει.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΞΥΛΟΝΑΥΠΗΓΟΙ

Η “ρίζα” του Ενετικού λιμανιού

Μια ζωή ξυλοναυπηγός, караβομαραγκός στο Ενετικό λιμάνι των Χανίων, ο κ. Θόδωρος Κοκκινάκης, έχει δημιουργήσει δεκάδες μεγάλα και μικρά ξύλινα σκάφη, μεταξύ των οποίων το Μινωικό πλοίο. Μαζί με τον αδερφό του, Χαράλαμπο, έμαθαν από παιδιά την παραδοσιακή τέχνη του ξυλοναυπηγού, από τον πατέρα τους, Νικόλαο Κοκκινάκη.

«Το καρνάγιο μας ήταν στο Σαντριβάνι αλλά εγώ είμαι εδώ (στο Νεώριο Μόρο) πάνω από σαράντα πέντε χρόνια. Είναι μια δύσκολη Τέχνη. Αν δεν κάτσεις 7-8 χρόνια δεν μπορείς να μάθεις τη δουλειά, να αποκτήσεις πείρα. Κάποτε ήμασταν τριάντα άτομα караβομαραγκοί. Σήμερα χάθηκε η παραδοσιακή αυτή Τέχνη και φταίνε κάποιοι γι' αυτό... αφού δεν υπάρχει χώρος για ναυπηγείο. Δεν υπάρχει καν χώρος για να βγει ένα σκάφος από τη θάλασσα. Κάποτε υπήρχαν ναυπηγεία, στο Σαντριβάνι, στη Νέα Χώρα, εδώ (στο Νεώριο Μόρο)...».

Αμέτρητες ώρες σκληρής δουλειάς μέχρι να δημιουργηθούν ξύλινα σκάφη από πέντε μέτρα έως είκοσι μέτρα. Για παράδειγμα για το Μινωικό πλοίο που έχει μήκος περίπου 18 μέτρα, χρειάστηκαν κοντά τρία χρόνια μέχρι να ολοκληρωθεί από τον κ. Θόδωρο Κοκκινάκη.

«Ο караβομαραγκός είναι η ρίζα του λιμανιού και οι παλιοί ψαράδες που δεν υπάρχουν πια σήμερα» μας λέει χαρακτηριστικά ο κ. Θόδωρος και προσθέτει: «Κάποτε είχε τόσο πολλή δουλειά, που δούλευες μέρα-νύχτα. Από τον καιρό που βγήκανε τα πλαστικά (σ.σ. σκάφη), έπεσε η δουλειά».

Εγώ το πρώτο μου ξύλινο σκάφος, μια βάρκα τρία μέτρα, την έφτιαξα όταν ήμουν οκτώ χρονών και μάλιστα παρόλο που ήμουν άπειρο παιδί, την αγοράσανε. Το μεγαλύτερο ξύλινο σκάφος που έχω φτιάξει ήταν δεκαοκτώ μέτρα».

Πενήντα χρόνια караβομαραγκός στο λιμάνι και ο κ. Χαράλαμπος Κοκκινάκης, αδέρφια με τον κ. Θόδωρο. «Αυτή η δουλειά δεν είχε ωράριο. Δούλευες από τις επτά το πρωί μέχρι τις έντεκα το βράδυ. Δύσκολη και βαριά εργασία» μας λέει ο κ. Χαράλαμπος και προσθέτει: «Εκεί που τώρα είναι το Παλιό Τελωνείο, κάποτε ήταν αμμουδιά, παραλία και λειτουργούσε ένα παλιό καρνάγιο. Στα μέσα της δεκαετίας του 1930 το καρνάγιο μεταφέρθηκε και ήρθε εδώ στην γωνία που βρίσκεται το Νεώριο του Μόρο. Και οι караβομαραγκοί κατασκεύαζαν εδώ τα σκάφη και μετά τα έριχναν στον γιαλό. Στα τέλη του '30 το καρνάγιο έφυγε και πάλι από αυτό το σημείο και πήγε στην παλιά Φορτέτζα, όπου δούλευαν δέκα μαστόροι. Άλλος καλαφάτιζε, άλλος κάρφωνε, άλλος έβαζε τα πετώματα στα μαδέρια, άλλος σκάρωνε κ.λπ. Με το πέρασμα του χρόνου όλα χάθηκαν...».

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ ΑΛΙΕΙΣ ΕΝΕΤΙΚΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

3.200 κουπιές από το Ενετικό λιμάνι μέχρι τον Ταρσανά

Από δέκα χρόνων ψαράς ο Γιώργος Ξυδιάς, ιδρυτικό μέλος και πρόεδρος του Σωματείου Ερασιτεχνών Αλιέων Ενετικού Λιμένα Χανίων που μετρά 130 μέλη, όπως μας λέει, το πρώτο του ψάρεμα ξεκίνησε από το Ενετικό λιμάνι όταν ακόμη πήγαινε τετάρτη τάξη δημοτικού και τον πήρε μαζί του για παρέα ένας επαγγελματίας γέρο-ψαράς. «Ξεκινούσαμε από το Λιμάνι για ψάρεμα με δίκτυα το βράδυ. Από δέκα χρόνων μέχρι και τα δεκαεπτά, αν και ήμουν πιτσιρικός, πήγαινα για ψάρεμα με τον γέρο-ψαρά. Τότε είχαν πρωτο-βγει οι αμερικάνικες εξωλέμβιες μηχανές αλλά όταν είχε μπονάτσα, κάτι συνέβαινε πάντα και η μηχανή δεν έπαιρνε μπροστά. Όμως ο γέρο-ψαράς, είχε παρατηρηθεί πως κάτι θα παθαίνανε, ήταν σίγουρη η ζημιά. Τα χέρια μου από το πολύ κουπί! Εγώ λοιπόν τραβούσα κουπί και ο γέρο-ψαράς έριχνε το δίκτυ. Γιατί το δίκτυ θέλει μαεστρία και το κουπί δεν βγαίνει έξω από το νερό εάν δεν είσαι τεχνίτης. Το ξέρεις ότι 3.200 κουπιές είναι να πας από το Ενετικό λιμάνι μέχρι τον Ταρσανά;» μας λέει χαμογελώντας ο κ. Γιώργος τον οποίο συναντήσαμε στο στέκι των ερασιτεχνών αλιέων, στην αρχή του Ενετικού λιμανιού, παραδίπλα από το Νεώριο του Μόρο.

Κουπί, ψάρεμα και... αλάτι για την γκαντεμιά

Τα παρατηρήματα κι οι δεισιδαιμονίες δεν λείπανε και από το Ενετικό λιμάνι, ειδικά για τους ψαράδες όταν ξεκίναγαν για ψάρεμα. Όπως μας εξηγεί ο κ. Ξυδιάς, «δυο άνθρωποι κατεβαίνανε στο Λιμάνι και άμα τους βλέπανε οι ψαράδες δεν πηγαίνανε για ψάρεμα. Είχαν αυτοί οι άνθρωποι, μια γριά και ένας άντρας, αρνητική αύρα... ήταν γκαντέμπδες και όσους βλέπανε και πηγαίνανε στη θάλασσα, είχε παρατηρηθεί πως κάτι θα παθαίνανε, ήταν σίγουρη η ζημιά. Για παράδειγμα ήταν δυο ψαράδες, ο Πέτρος ο ψαράς και ο Μιχάλης ο καρεκλάς (το παρατσούκλι του), και μόλις που είχαν περάσει τα δολώματα, κατεβαίνει η γριά με την... αρνητική αύρα, στο λιμάνι. Μόλις την είδαν, πάθανε μεγάλη ταραχή αλλά είχαν περάσει ήδη τα δολώματα κι έτσι το μόνο που σκεφτήκανε να κάνουν είναι να δέσουν τέσσερις κόμπους σε ένα μαντήλι για φυλαχτό και ρίχνανε αλάτι πίσω από την πλάτη τους! Τελικά φύγανε για ψάρεμα και αφήσανε τα παραγάδια στον Κάβο Σπάθα. Ξημερώνει ο Θεός, βραδιά - μπονάτσα και η θάλασσα λάδι. Και αρχίζουν και σπώνουν τα παραγάδια με δεκάδες ψάρια, τεράστια φαγκριά... Κοίταζε ο ένας τον άλλον, δίκως να μιλάνε και ήταν όλο χαρά. Στον γυρισμό, λίγο πριν μπουν στο Λιμάνι, άρπαξε φωτιά η μηχανή. Ο ψαράδες άρχισαν να πετάνε νερά για να σβήσουν την φωτιά και από την σαστιμάρα τους, πετρελαιώσανε τα ψάρια που πιάσανε!

Όσον για τον άλλον με την κακή... ενέργεια, άμα κατέβαινε στο λιμάνι, εξαφανίζονταν όλοι. Μάλιστα ένα πάει μαζί του για παραγάδι. Και αφού δόλωσα φύγαμε από το Λιμάνι για το Αυλάκι του Αγίου, στο Ακρωτήρι. Ελα, όμως που όταν ήρθε η ώρα να καλάρω το παραγάδι (ρίχνω τα δίκτυα στη θάλασσα), είδα πως είχε φαγωθεί από... ποντικό την νύκτα!»

Οι ερασιτέχνες ψαράδες όμως είχαν και τους απρόσμενους επισκέπτες του Ενετικού λιμανιού όπως μια χελώνα caretta caretta που για χρόνια την τάζαν, αφού ανάμεσα σε αυτούς και στο θαλάσσιο χελωνοειδές είχε αναπτυχθεί μια μοναδική φιλία. Μάλιστα πρόσφατα, οι ψαράδες βρήκαν στο Ενετικό λιμάνι μια ακόμη χελώνα τραυματισμένη με αγκίστρι ξιφία και την έσωσαν.

Το Λιμάνι και οι διασημότητες

Απρόσμενοι αλλά και διάσημοι επισκέπτες του Ενετικού Λιμανιού όπως ο καρδιοχειρουργός Κρίστιαν Μπάρναρντ ο οποίος έμεινε την Ιστορία ως ο πρώτος που προχώρησε σε μεταμόσχευση καρδιάς το 1967 κι ήταν λάτρης της Ελλάδας. Ειρωνεία της τύχης πως η καρδιά πρόδωσε τον διάσημο καρδιοχειρουργό σε ένα ταξίδι του στην Κύπρο, πριν από δεκαπέντε χρόνια. Δύο ημέρες νωρίτερα ο Μπάρναρντ είχε επισκεφθεί μαζί με την γυναίκα του το Ενετικό λιμάνι των Χανίων. Όπως μας αφηγείται ο κ. Ξυδιάς «έδενε το βαρκάκι μου στο Ενετικό λιμάνι και ξαφνικά την ώρα που έβγαίνα από το σκάφος έτυχε στην περπατησιά μου, ο καρδιοχειρουργός ο Μπάρναρντ. Κατάλαβε πως τον αναγνώρισα και τον χαιρέτησα. Δυο μέρες μετά πέθανε στην Κύπρο. Ο τελευταίος ψαράς που χαιρέτησε τον Μπάρναρντ ήμουν εγώ» μας λέει ο κ. Ξυδιάς.

Τον ρωτάμε κατά πόσο το Ενετικό λιμάνι έχει αλλάξει στο πέρασμα του χρόνου: «Καταρχάς τις παλιές εποχές, όλοι οι άνθρωποι ήταν ενωμένοι μεταξύ τους, πίνανε, γλεντούσανε, είχαν σχέσεις. Τώρα πολεμά ο ένας να βγάλει το μάτι του άλλου και αιτία είναι ο φθόνος».

Λιμάνι, ιστιοπλοΐα και... παιχνίδι με τα δελφίνια

«Το δίκτυ θέλει μαεστρία και το κουπί δεν βγαίνει έξω από το νερό εάν δεν είσαι τεχνίτης» μας λέει ο κ. Γιώργος Ξυδιάς, ιδρυτικό μέλος και πρόεδρος του Σωματείου Ερασιτεχνών Αλιέων Ενετικού Λιμένα Χανίων.

Πόσοι θυμούνται ότι στο σημείο του Ενετικού Λιμανιού, που σήμερα βρίσκονται δεκάδες ιστιοπλοϊκά, κάποτε, κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, είχαν αράξει Γερμανικές τορπιλάκατοι; μας ρωτά ο ναύαρχος ε.α. και από τους πιο παλιούς ιστιοπλόους Κωνσταντίνος Μανιουδάκης. Οραμά του υπήρξε η υλοποίηση του Μινωικού πλοίου και το ταξίδι του κωπηλατώντας από το Ενετικό λιμάνι μέχρι το λιμάνι του Πειραιά.

«Το λιμάνι είναι η αρχή του ταξιδιού. Για εμάς τους θαλασσινοί είναι το σπίτι μας, το αποκούμπι μας. Φεύγουμε πάντα με χαρά για κάθε νέο ξεκίνημα, αλλά με την ίδια χαρά πάντα γυρίζουμε σε αυτό» μας λέει ο κ. Μανιουδάκης και προσθέτει: «Πριν ακόμη γίνει ο κυματοθραύστης, κάθε χειμώνα είχαμε πολλά προβλήματα με τα σκάφη. Εχουμε ξενυχτήσει αρκετές νύχτες και μάλιστα έχουμε περάσει και επικίνδυνες καταστάσεις. Όμως ο κίνδυνος μας ένωσε περισσότερο. Βλέπετε ο κίνδυνος ενώνει τους ανθρώπους. Περνά ο κίνδυνος, χάνονται οι άνθρωποι»

Ιστιοπλόος, δεκαπέντε χρόνια ο κ. Γρηγόρης Κνιθάκης, τον οποία συναντάμε έξω από το Νεώριο του Μόρο, βάση του Ιστιοπλοϊκού Ομίλου Χανίων και μας εξηγεί ότι η ιστιοπλοΐα ξεκινά πριν από τριάντα χρόνια στο Ενετικό λιμάνι το οποίο αποτελεί και τη βάση των ιστιοπλόων. Σήμερα ο Ιστιοπλοϊκός Όμιλος Χανίων που ιδρύθηκε το 1990, δραστηριοποιείται στη διάδοση του αθλήματος με 45 Σχολές Ιστιοπλοΐας Ανοιχτής Θάλασσας, Τμήμα Τριγώνου, Τμήμα J24, Ιστιοπλοϊκούς Αγώνες και Πολιτιστικές δράσεις.

«Το Ενετικό λιμάνι είναι ένα ασφαλές λιμάνι και τα τελευταία χρόνια ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι από όλο τον κόσμο που αγαπούν την ιστιοπλοΐα επιλέγουν το Λιμάνι ως προορισμό». Ιδιαίτερο χρώμα έχουν δώσει στο Ενετικό λιμάνι οι ιστιοπλοϊκοί αγώνες που έχει διοργανώσει ο Ι.Ο.Χ αλλά και τα μαθήματα ιστιοπλοΐας για μικρά παιδιά που γίνονται με αφετηρία το Λιμάνι.

Όσο για το τι σχέση έχουν τα δελφίνια με την ιστιοπλοΐα και το Λιμάνι; «Στη διαδρομή μας, φεύγοντας έξω από το Ενετικό λιμάνι πολύ συχνά συναντάμε δελφίνια, διότι τα ιστιοπλοϊκά όταν ταξιδεύουν δεν κάνουν θόρυβο και έτσι τα δελφίνια έρχονται συχνά και παίζουν με το ιστιοφόρο».

Από τους πιο παλιούς ιστιοπλόους στο Ενετικό λιμάνι, ο κ. Κ. Μανιουδάκης (αριστερά) και ο κ. Γ. Κνιθάκης (δεξιά).

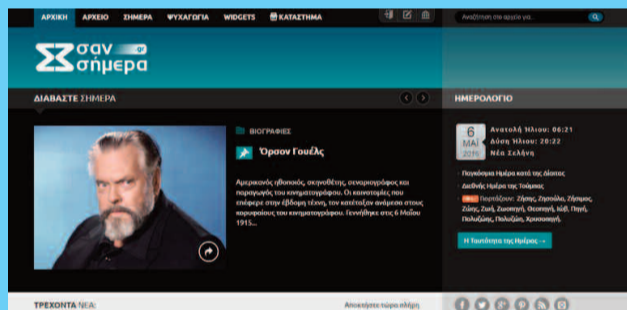
σερφ@ρίσματα

Αρχείο Εθνικού Θεάτρου

www.nt-archive.gr

Καλωσορίσατε σε έναν υπέροχο κόσμο τέχνης και πολιτισμού! Το ψηφιοποιημένο αρχείο του Εθνικού Θεάτρου είναι ένας παράδεισος παραστάσεων από τη δεκαετία του '30 μέχρι και τις μέρες μας. Παρακολουθήστε διαδικτυακά παραστάσεις που άφησαν εποχή, μεγάλα ονόματα και θρύλους του θεάτρου ή ξαναδείτε παραστάσεις που είχατε δει στο παρελθόν και σας συγκίνησαν. Εκτός από τις παραστάσεις, εδώ θα βρείτε πληροφορίες για έργα, ρόλους, ηθοποιούς, και πολλά πολλά ακόμα. Ένας ιδανικός ιστότοπος για τους λάτρεις του θεάτρου -και όχι μόνο- και μια αφορμή για να ανακαλύψετε παραστάσεις σταθμούς στην ιστορία του Εθνικού.

Σαν σήμερα

www.sansimera.gr

Ένα πολύ ενδιαφέρον αλμανάκ, για όλα όσα συνέβησαν στο παρελθόν "σαν σήμερα", μπορείτε να ανακαλύψετε σε αυτόν τον ιστότοπο. Εδώ θα δείτε ποιους "διάσημοι" γεννήθηκαν ή πέθαναν σαν σήμερα, ποια ήταν τα σπουδαία γεγονότα που ταλάνισαν τον πλανήτη, ποια τραγούδια πρωτοβγήκαν στα ραδιόφωνα, βιογραφίες, νέα ιστορικά, αλλά και μια τεράστια τράπεζα δεδομένων για να κάνετε τις αναζητήσεις σας. Υπάρχει η δωρεάν έκδοση του site και η πιο "επισκευμένη" με πολλές παραπάνω δυνατότητες για την οποία όμως χρειάζεται συνδρομή. Δείτε το.

Τα πάντα για τα πάντα

www.wolframalpha.com

Αν σας αρέσει η wikipedia θα λατρέψετε και αυτόν τον ιστότοπο. Είναι κάτι ανάλογο, μια πανίσχυρη μηχανή αναζήτησης, με διαφορετικό layout και λίγο διαφορετική λογική όσον αφορά τις αναζητήσεις. Και εδώ όμως μαθαίνετε τα πάντα για τα πάντα, με μερικά κλικ, ενώ είναι πανεύκολο στη λειτουργία του, και ακόμα και ένας πρωτάρης στον ιστό (αν υπάρχουν ακόμα τέτοιοι) μπορεί να το χειριστεί ταχύτατα και με άνεση.

Συνεχίζονται και σήμερα, **Σάββατο οι προβολές ταινιών από το 18ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, από τις 6 το απόγευμα έως τις 12 το βράδυ στο Μεγάλο Αρσενάλι (Κ.Α.Μ.). Τις προβολές οργανώνει η Πολιτιστική Εταιρεία Κρήτης και η "Πυξίδα της Πόλης" σε συνδιοργάνωση με την Κ.Ε.Π.Π.Ε.ΔΗ.Χ. - Κ.Α.Μ., τον Δήμο Χανίων και την Περιφερειακή Ενότητα Χανίων**

πως αναφέρεται στο σχετικό δελτίο Τύπου: «Πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα, εικόνες της κρίσης, ανθρώπινα δικαιώματα, πορτρέτα ανθρώπων με ξεχωριστές ιστορίες ζωής, Τέχνη, παράδοσεις, αλλά και μνήμες από το παρελθόν, προσκαλούν το κοινό σε ένα συναρπαστικό κινηματογραφικό ταξίδι. Ένα ταξίδι το οποίο γίνεται για 8η χρονιά με τη συνεργασία της Πολιτιστικής Εταιρείας Κρήτης και του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης». Σημειώνεται

ότι η Πολιτιστική Εταιρεία Κρήτης σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης καθώς και τις αρμόδιες υπηρεσίες θα πραγματοποιήσει για μια ακόμη φορά ειδικές προβολές στα καταστήματα κράτησης της Κρήτης.

Το σημερινό πρόγραμμα αναλυτικά έχει ως εξής:

6:15μ.μ. - 7:30μ.μ.

Μόνος ή Αλληλέγγυος; / In Solitude or in Solidarity? / Solitaire ou Solidaire?, Σκηνοθεσία: Χρύσα Τζελέπη, Άκης Κερσανίδης, 7:35μ.μ. - 7:55μ.μ.

Σκόρος: αντικατανάλωση στην κρίση / Skoros: Anti-consumption in Crisis, Σκηνοθεσία: Αθηνά Σούλη.

8μ.μ. - 8:10μ.μ. ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

8:15μ.μ. - 9:25μ.μ.

25 χρόνια Χωρίς Σύνορα - The Untold Stories 25 years Without Borders - The Untold Stories, Σκηνοθεσία: Γιάννης Μαυρογένης.

9:30μ.μ. - 10μ.μ.

Το πεδίο του Άρεως, η γιαγιά Νισά και ο Αλή / The Park, Grandmother Nissa And Ali, Σκηνοθεσία: Αγγελος Κοβότσος, Αννέτα Παπαθανασίου, Αντώνης Τολάκης.

10μ.μ. - 10:15μ.μ. ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

10:15μ.μ. - 11:15μ.μ.

Η δεύτερη ευκαιρία / A Second Chance, Σκηνοθεσία: Μενέλαος Καραμαγγιώλης 11:20μ.μ. - 11:55μ.μ.

Viktor Ullmann: Βιογραφία μίας ηχογράφησης / Viktor Ullmann: Biography of a recording, Σκηνοθεσία: Ιωάννης Γρηγορόπουλος, Μιχάλης Αριστείδου.

ΣΤΟ "MEGA PLACE"

“Πού είναι η μάνα σου μωρή;” με τη Βέρα Κρούσκα

Η παράσταση “Πού είναι η μάνα σου μωρή;” της Δήμητρας Πέτρουλα με τη Βέρα Κρούσκα θα παρουσιαστεί την Πέμπτη 12 Μαΐου στις 9μ.μ. στον Πολυχώρο Mega Place Χανίων.

Ένα έργο «τραγικά επίκαιρο, καθώς γινόμαστε μάρτυρες του δράματος των ανθρώπων που οι εμφύλιοι, οι ξένες επεμβάσεις και οι πόλεμοι στη Μέση Ανατολή και την Αφρική ξεριζώνουν από τον τόπο τους» όπως αναφέρεται στην σχετική ανακοίνωση.

Συντελεστές: Με τη Βέρα Κρούσκα, παίζουν επίσης οι: Ορνέλλα Λούπη και Αγάπη Παπαθανασιάδου. Θεατρική διασκευή: Σοφία Αδαμίδου. Σκηνοθεσία - μουσική επιμέλεια: Ένκε Φεζολάρι. Σκηνικά - κοστούμια: Χριστίνας Κωστή. Φωτισμοί: Ελίζα Αλεξανδροπούλου.

Για κρατήσεις στο: 6932-040527. Προώληση εισιτηρίων: Mega Place και Sweet Corner (Τζανακάκη 12).

ΑΠΟ ΤΗ ΛΕ.Φ.ΚΙ.

Συνάντηση με τον φωτογράφο Μ. Καρταράκη

Τον φωτογράφο Μανώλη Καρταράκη, ο οποίος θα παρουσιάσει μέρος της δουλειάς του συναντά η Λέσχη Φωτογραφίας και Κινηματογράφου Χανίων τη Δευτέρα 9 Μαΐου και ώρα 8:30μ.μ. στο Καφενείο Ασωτος Υιός (1ος όροφος) στο Κουμ-Καπί. Είσοδος ελεύθερη.

Ο Μανώλης Καρταράκης είναι ερασιτέχνης φωτογράφος, γεννημένος στο Ρέθυμνο που ζει και εργάζεται. Έχει παρακολουθήσει τη Σχολή Φωτογραφίας ΑΚΤΟ, ενώ έχει συμμετάσχει σε διάφορες ομαδικές εκθέσεις.

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΚΡΗΤΗΣ

Μια σκηνή... να σωριαστώ από το Παιδικό Εργαστήρι

Τη θεατρική τους δουλειά με τίτλο “Μια σκηνή... να σωριαστώ” θα παρουσιάσουν τα μεγαλύτερα παιδιά που παρακολούθησαν τον 9ο κύκλο μαθημάτων του Παιδικού Θεατρικού Εργαστηρίου, ενός θεσμού που ξεκίνησε το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Κρήτης τον Νοέμβριο του 2007.

Οι παραστάσεις θα δοθούν σήμερα Σάββατο και αύριο Κυριακή στις 9 μ.μ. στο Βενιζέλειο Ωδείο Χανίων. Υπεύθυνοι του προγράμματος ήταν η Ελένη Αγγελάκη και ο Λεωνίδας Μανωλικάκης.

Στο φετινό Πρόγραμμα Θεατρικής Παιδείας και Δράσης του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.Κ. συμμετείχαν 120 παιδιά, ηλικίας από 6 έως 17 ετών.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.

ΣΤΟ Κ.Δ.Α.Π. Π. ΠΟΛΗΣ

Εκδήλωση για τη Γιορτή της Μητέρας

Με αφορμή τη Γιορτή της Μητέρας (8 Μαΐου) το Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών Παλιάς Πόλης σήμερα Σάββατο στις 12 το μεσημέρι, θα φιλοξενήσει την εκπαιδευτικό Βιργινία Αργιμάκη. Τα παιδιά του κέντρου κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης θα έχουν την ευκαιρία μέσα από αφηγήσεις, ποιήματα, κατασκευές και αφιερωματικά βίντεο να τιμήσουν και να εκφράσουν τα συναισθήματά τους προς τις μητέρες τους.

ΣΤΟ ΠΟΛΥ-ΤΕΧΝΕΙΟ

Stand - up comedy “Σούζα τ’ αλουγάκ”

Το σόκμα “Θεατρικόν” παρουσιάζει την Τετάρτη 11 και την Πέμπτη 12 Μαΐου στις 9:30μ.μ., στον χώρο του Πολυ-τεχνείου (Χατζημηλάη Νταλιάνη 40 - τηλ: 2821027614) τη Stand-up Comedy με τίτλο “Σούζα τ’ αλουγάκ”. Πρόκειται για μια παράσταση που σατιρίζει τους γλωσσικούς ιδιοματισμούς της Λάρισας και της ευρύτερης περιοχής, μέσα από ένα πρωτότυπο “παιχνίδι” με λέξεις και εκφράσεις της τοπικής διαλέκτου.

Παρουσιάζει ο ηθοποιός Γιώργος Γελαλής και συνοδεύουν μουσικά τα Dalkania, με παραδοσιακούς σκοπούς της περιοχής.

Κλαρίνο ο Γιώργος Τζανέτος, ακορντεόν η Ιωάννα Χριστοδούλου, τραγούδι και κρουστά η Μάχη Κουφογιώργου και κιθάρα ο Ηλίας Μπόικος.

Είσοδος ελεύθερη.

ΝΑΝΟΥ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ - ΚΟΥΤΣΑΚΗ,
Nanok@otenet.gr

Πέμπτη βράδυ 5 Μαΐου 2016. Στην κατάμεστη θεατρική αίθουσα του Βενιζέλειου Ωδείου Χανίων. Πρεμιέρα. Τα φώτα σβήνουν. Τα Κόκκινα Φανάρια “ανάβουν”. Υποβλητική, μελαγχολική η μουσική τζαζ στο soundtrack: “Almost blue”. Όπως το μελαγχολικό χαμογέλιο, στα πρόσωπα-προσωπεία των τεσσάρων γυναικών που κάνουν πεζοδρόμιο στα καλντερίμια της Τρούμπας. Της κακόφημης συνοικίας του Πειραιά στην οποία, κατά τη δεκαετία του ’50 και ’60 βρίσκονταν πόρνες του πεζοδρομίου και πόρνες -(υπό)-δουλες όλες σωματεμπόρων και πατρώνων των πάσης φύσεως κακόφημων καμπαρέ.

Από τον Σύλλογο “Φίλοι του Θεάτρου Χανίων”

Αναψαν τα “Κόκκινα Φανάρια” του Αλέκου Γαλιανού

■ Σε σκηνοθεσία Νάσου Αθανασόπουλου

• Τα “κορίτσια” βαμμένα και ντυμένα προκλητικά πηγαίνονται γύρω από τους διαδρόμους της θεατρικής αίθουσας. Ο σκηνοθετικός στόχος του **Νάσου Αθανασόπουλου** να δημιουργηθεί “κλίμα” ανάλογο της εποχής και των συνθηκών του έργου, πέτυχε. Και ήταν κάτι σαν **εισαγωγική** ελεγεία στον πανομοιότυπο τρόπο με τον οποίο ανέβηκε για πρώτη φορά το θεατρικό έργο στο θέατρο Πορεία στις 8 Φεβρουαρίου 1962 σύμφωνα με τον παλιό συνεργάτη του **κ. Γιώργο Καμβυσέλη**, ο οποίος το παραθέτει ως ιστορικό στοιχείο στο τέλος του τωρινού προγράμματος της παράστασης.

• Αλλά, και η όλη σκηνοθετική δουλειά του **Αθανασόπουλου**, είχε ακριβώς τον ίδιο στόχο: Να μην προδώσει το αρχικό κείμενο (1960) και να κρατήσει όλες τις δομές και διαλόγους που του επέτρεπε ο χώρος της σκηνής του Ωδείου.

• Αλλωστε η πρόκληση για τον σύλλογο «**Φίλοι του Θεάτρου ν. Χανίων**» και τον σκηνοθέτη, ήταν, όπως μας είπε ο **Νάσος Αθανασόπουλος**, ακριβώς να παρουσιαστούν οι χαρακτήρες και τα συναισθήματα των γυναικών και των ανδρών που περιγράφει ο συγγραφέας **Αλέκος Γαλιανός**.

• Χαρακτήρες και ατμόσφαιρα μελό νεορεαλισμού της εποχής που όμως αποτύπωναν τον μικρόκοσμο της συνοικίας κοντά στην οποία έζησε ο ίδιος συγγραφέας. Δηλαδή, ιστορίες γυναικών που αγαπούν, προδίδονται, ελπίζουν παρά τον ξεπεσμό τους, χωρίζονται, απογοητεύονται μέχρι θανάτου, συμβιβάζονται με την μοίρα τους ή παίρνουν την μεγάλη απόφαση της κάθαρσης με ένα νέο ξεκίνημα όταν τα μαγαζιά της Τρούμπας κλείνουν.

• Από την άλλη, ανάλογοι χαρακτήρες υπάρχουν και στους άντρες του έργου. **Άντρες** που εκπροσωπούν το απόλυτο “κακό” όπως ο σωματέμπορος Ντόρης, άνδρες που είναι μεν σωματέμποροι αλλά έχουν και καλά στοιχεία (Μιχαήλος), άντρες που τυχαίνει να αγαπήσουν πόρνες και άλλοτε μεν ξεπερνούν τα ταμπού και αποφασίζουν να τις παντρευτούν και άλλοτε απογοητεύονται και τις εγκαταλείπουν.

Κλασικό δραματικό μελό

• Αυτή άλλωστε είναι και η υπόθεση του έργου. Στο μπαρ της “Φρόνης” στην Τρούμπα -που το διευθύνει μία πατρώνα, η **Μαντάμ Παρή** και ο σκληρός σύντροφός της Μιχαήλος- ζουν τέσσερις γυναίκες, η καθεμιά με τη δική της προσωπική ιστορία. Ανεκπλήρωτοι έρωτες, μουσικά, πάθη, ο 6^{ος} αμερικάνικος στόλος και τα ντόλαρς που φέρνει στα κορίτσια και τα καμπαρέ, προδοσίες, όλα αποκαλύπτονται όταν ο νόμος θα επιβάλλει το κλείσιμο των “σπιτιών” και ο δρόμος με τα κόκκινα φανάρια και τα καμπαρέ θ’ αδειάσει.

• Ένα έργο που πλέον συγκαταλέγεται στα κλασικά μελό και ευτύχησε κατά τη μεταφορά του στον κινηματογράφο από τον Γεωργιάδη, όχι μόνο να γίνει μεγάλη κινηματογραφική επιτυχία στην Ελλάδα αλλά και να φτάσει να προταθεί ως υποψήφιο για Οσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας το 1963 αντιμετωπίζον-

τας το θρυλικό 8 ½ του Φεντερίκο Φελίνι.

• Γεγονός στο οποίο συνέβαλε βέβαια και το καστ των ηθοποιών της ταινίας που περιελάμβανε όλα τα σπουδαία ονόματα ηθοποιών της εποχής.

Αναμετριούνται με τον μύθο

• Ο σκηνοθέτης και οι ερασιτέχνες ηθοποιοί της τωρινής παράστασης των “Κόκκινων Φαναρίων” έχουν επομένως να “αναμετρηθούν” όχι μόνο με τις θεατρικές παραστάσεις που όλα αυτά τα χρόνια έχουν ανέβει σε διάφορες θεατρικές σκηνές στην Αθήνα και στην επαρχία, αλλά και με την αντίστοιχη κινηματογραφική μεταφορά την οποία έχουν δει όχι μόνο οι γενιές που πέρασαν αλλά και οι σημερινές νεότερες γενιές καθώς το έργο συνεχίζει να παίζεται -συχνά πυκνά- στις τηλεοπτικές οθόνες.

• Η πρώτη αντίδραση των θεατών της προχθεσινής πρεμιέρας στο Βενιζέλειο Ωδείο Χανίων ήταν ο θαυμαστικός ψίθυρος όταν αντίκρισαν τα “κορίτσια” να περπατούν στους διαδρόμους της αίθουσας.

• Η δεύτερη ήταν το θερμό χειροκρότημα που συνόδευσε το άνοιγμα της αυλαίας με την εικόνα ενός τρικούβερτου γλεντιού που είχε σπηθεί στο “μαγαζί” της πατρώνας Μανταμ Παρή προς χάριν της γιορτής του σωματέμπορου εραστή της Μιχαήλου. Μουσική, αξέχαστα διαχρονικά ελληνικά τραγούδια που γράφτηκαν για την παράσταση (Ξαρχάκος) αλλά όχι μόνο.

• Η ζωή στο καμπαρέ, οι γυναίκες οι άντρες. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι το κείμενο είναι ξεπερασμένο. Αφού η ατμόσφαιρα της Τρούμπας δεν υπάρχει πια. Οι ανθρώπινες ιστορίες όμως, οι πόρνες και οι νταβατζήδες τους, οι ξεπεσμένες πόρνες που έγιναν δούλες, οι απόκληροι της ζωής, οι τρόφιμοι ασύλων, οι νέοι που ανδρώνονται και που άγονται και φέρονται από κατεστημένες νοοτροπίες, όλα, υπάρχουν και σήμερα. Σε άλλη κλίμακα. Που ίσως να είναι πιο σκληρή, πιο δραματική γιατί και η εποχή μας είναι εποχή αποξένωσης των ανθρώπων.

Η παράσταση

• Η διάχυτη αίσθηση μετά την παράσταση ήταν ότι οι ερασιτέχνες ηθοποιοί κατάφεραν να αναμετρηθούν με τον μύθο του συγγραφέα αλλά και τον θρύλο που συνοδεύει τόσο τις θεατρικές παραστάσεις όσο και την κινηματογραφική, χωρίς να υστερήσουν σε πάθος και απόδοση του ρόλου τους και ταυτόχρονα πλάθοντας δικούς τους χαρακτήρες που δεν αντέγραφαν τα κινηματογραφικά πρότυπα

• Με την αλφαβητική σειρά που περιλαμβάνει το πρόγραμμα, τα πρόσωπα και τους συντελεστές του έργου:

• Εξαιρετική -για μια ακόμα φορά- η υποκριτική παρουσία της **Ελενας Αθανασοπούλου** που υποστηρίζει τον δύσκολο ρόλο της **πατρώνας Μαντάμ Παρή**, χωρίς σε καμιά στιγμή να αντιγράφει την ανεπανάλητη βέβαια στον κινηματογραφικό ρόλο **Δέσπω Διαμαντίδου**. Παντοδύναμη στην αρχή, ξεπεσμένη στην τέλος, πειστική και απολαυστική καρατερίστια σε τούτη την παράσταση.

• **Η Χρύσα Βολάνη** (γνωστή μας και από την υπέροχη επιτυχία ΝΕΚΡΗ ΝΥΦΗ) απέδωσε τον δραματικό χαρακτήρα της μωρόπιστης ερωτευμένης πόρνης, της **Μαρίνας** που δεν ήθελε και δεν μπορούσε να ξεφύγει από την εκμετάλλευση του σκληρού σωματέμπορου. Ο δραματικός μονόλογός της όταν την εγκατέλειψε ήταν μια από τις πιο δραματικές στιγμές της παράστασης όπως άλλωστε και η αυτοκτονία της.

• **Η Γιούλη Κανιτσάκη, ως Μυρσίνη**, με ένα πολύ μεγαλύτερο ρόλο από άλλες παραστάσεις, σε ένα δύσκολο αλλά χαρακτηριστικό ρόλο δημιούργησε με άνεση και φυσικότητα το χαρακτήρα μιας κυνικής και ρεαλίστριας νεόκοπης πόρνης που ξέρε πού πατά και τι θέλει.

• **Η Αθηνά Καπνισάκη, ως Πόπη** μπορεί να μην είχε ένα χαρακτηριστικό ρόλο όμως η σκηνική και ζωντανή μουσική παρουσία της ως “κιθαρωδός” που συνόδευε τα τραγούδια της παράστασης, ήταν υψηλής αισθητικής και άρτιας μελωδικής απόλαυσης.

• **Η Ντένια Βασιλειάδη**, ως η Ρουμάνη πρόσφυγας **Ελένη**, που αναγκάστηκε να παραστράτησει παραμένοντας μέσα της ρομαντική, ήταν πειστική σε όλη την παράσταση.

• **Η Ελευθερία Κοκοτσάκη** δημιούργησε και απέδωσε άρτια, πότμε με γλυκύτητα και τότε με σκληρότητα, μια κλασική πόρνη που τα παιγνίδια της μοίρας δεν της επέτρεψαν να ξεφύγει από το καταγώγιο. **Η Κοκοτσάκη**, ήταν επίσης το απόνι της παράστασης καθώς απέδωσε και μόνη της -a cappella- ιδιαίτερα δύσκολα τραγούδια με τη ζωντανή συνοδεία της κιθάρας της Αθηνάς Καπνισάκη.

• **Ο Κώστας Βερονίκης ως Μιχαήλος**, εραστής και νταβατζής της πατρώνας του μαγαζιού μπήκε κυριολεκτικά στο πεσίο του ρόλου του.

• **Ο Ευτύχης Καντανολέων, ως Καπετάν Νικόλας**, ευτυχώς δημιούργησε ένα χαρακτηριστικό ναυτικού που αγάπησε μια πόρνη και θέλησε να την παντρευτεί, με το δικό του τρόπο, χωρίς να αποπειραθεί να μιμηθεί τον ανεπανάλητο **Μάνο Κατράκη** στον ομώνυμο ρόλο.

• **Ο Απόστολος Μπουζάκης, ως αστυφύλακας**, μετέφερε ακριβώς το στυλ του τοτινού “μπάτσου”.

• **Ο Νεκτάριος Ξανθουδάκης, ως Πέτρος**, το αγόρι που αγάπησε τη Ρουμάνη πόρνη νομίζοντας ότι είναι αθώο κορίτσι, ήταν πολύ πειστικός στο σόλο ξέσπασμά του.

• **Ο Γιάννης Πατεράκης, ως Μιχάλης**, που αγάπησε την πρώτη πόρνη με την οποία πήγε, ιδιαίτερα πειστικός στον ρόλο του άβγαλτου χωριατόπουλου, του προστάτη της αδελφής του που υποτάσσεται στα πρέπεια της οικογένειας και την εγκαταλείπει.

• Αφσα τελευταίους, κάνοντας παρασπονδία στην αλφαβητική σειρά της διανομής, την **Εμμανουέλα Κυριακοπούλου** που έπαιξε τον ρόλο της ξεπεσμένης πόρνης σε γριά καθαρίστρια - δούλα, **Κατερίνας**. Και του **Δημήτρη Νικολακάκη**, γνωστού μας και μη εξαιρετέου από την πολυοχιδή του δραστηριότητα στα πνευματικά και συλλογικά Χανιά, στον ρόλο ενός **Γέρου**, τρόφιμου ασύλου που το έσκασε για να ζήσει μια «ωραία ζωή» στην παράγκα από κονσερβοκούτια που θα έφτιαχνε με ταίρι του την γριά καθαρίστρια Κατερίνα.

• Σκόπιμη η παράλειψη, καθώς, τόσο ο καθένας χωριστά όσο και οι δυο μαζί, ως άνθρωποι του περιθωρίου, δημιούργησαν δυο καρατερίστικους δυνατούς χαρακτήρες, αναμετρήθηκαν στα ίσια με τους ανάλογους θρυλικούς ρόλους που δημιούργησαν στον κινηματογράφο η Ηρώ Κυριακάκη και ο Νότης Περγιάλης, αλλά με τη δική τους ξεχωριστή ερμηνεία.

Φωτογραφία - σκηνικά - μακιγιάζ

• Φωτογραφία και αφίσα της παράστασης: **Παπαδημητρίου Ξένια**.

• Σκηνικά (λιτά και λειτουργικά): **Κατιέ Μανώλης- Καντανολέων Ευτύχης - Μπουζάκης Απόστολος**.

• Μακιγιάζ (εξαιρετικό): **Βεριβάκη Χριστίνα**.

• **Το πολύ καλό πρόγραμμα της παράστασης** πέραν από τους συντελεστές, περιλαμβάνει και τρία κείμενα του **Γιώργου Καμβυσέλη**, για την πλοκή του έργου και τις προσωπικές μαρτυρίες του, ως συνεργάτη του **Αλέκου Γαλιανού**, τόσο για το Who is who του συγγραφέα όσο και για το πρώτο ανέβασμά της το 1962.

παιδότοπος

ΣΤ' ΤΑΞΗ 5ου ΔΗΜ. ΣΧ. ΧΑΝΙΩΝ

Ανθη κι άνθη βαστούνε στο χέρι...

**ΒΑΓΓΕΛΗΣ
Θ. ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ**
kakatsakis@sch.gr

Καλοί μου φίλοι, καλό Σαββατοκύριακο!
Ενας στίχος από το ποίημα του Διονυσίου Σολωμού "Πρωτομαγιά", ο τίτλος του σημερινού Παιδότοπου, ένα ποίημα το οποίο θα το βρείτε στο κέντρο του. Γύρω από αυτό τέσσερα ακόμα ποιήματα από παλιά αναγνωστικά που έχουν σαν θέμα τους επίσης τη γιορτή των λουλουδιών διανθισμένα κι αυτά με σχετικές παιδικές ζω-

γραφίες. Δοκιμασμένη κι άλλες φορές η συνταγή... Πολλά ευχαριστώ στη διευθύντρια του 5ου Δημ. Σχ. Χανίων Αγγελική Χριστοφή που έπαιξε τον ρόλο του ταχυδρόμου όπως και στην δασκάλα των Εικαστικών του Σχολείου Δώρα Κωστή που έβαλε τα παιδιά της Στ' τάξης "να πλέξουν" την ποίηση με τη ζωγραφική. Και βέβαια στα παιδιά, τα φιλαράκια τα καλά που υπο-

δέχτηκαν με τον δικό τους τρόπο, τον πιο μυρωδάτο μήνα του χρόνου!

**Σας χαιρετώ με αγάπη όλους!
Βαγγέλης Θ. Κακατσάκης,
δάσκαλος**

Πρωτομαγιά

Του Μαΐου ροδοφαίνεται η μέρα που ωραιότερη φύση ξυπνάει και την κάνουν λαμπρά και γελαίει πρασινάδες, ακτίδες, νερά. Ανθη κι άνθη βαστούνε στο χέρι παιδιά κι άντρες, γυναίκες και γέροιοι ασπροεντύματα, γέλια και κρότοι, όλοι οι δρόμοι γιομάτοι χαρά. Ναί, χαρείτε του χρόνου τη νιότη, άνδρες, γέροιοι, γυναίκες, παιδιά.

Διονύσιος Σολωμός

Παπαρούνες

Μάης κι έχει η γης φορέσει τα καλά της για ν' αρέσει. Ο κυρ-Ήλιος την κοιτά και για προξενήτρα ψήνει την καλή κυρά-Σελήνη που το χέρι της ζητά. Η νυφούλα γη το δίνει Μα ολοκόκκινη έχει γίνει Κι η καρδούλα της χτυπά Της ντροπής το κοκκινάδι Παπαρούνες στο λιβάδι Για τον ήλιο που αγαπά.

**Δημήτρης
Μανθόπουλος**

Εμβατήριο της Ανοιξέως

Ηρθε η άνοιξη, παιδιά, ξυπνάτε! Σηκωθήτε! Εμπρός! και την Πρωτομαγιά στον κάμφο και στην λαγκαδιά εβγάτε να χαρήτε!

Τί χάρη που 'χ' η εξοχή η λουλουδοσπαρμένη! Βήμα ταχύ, βήμα ταχύ! Εδώ μονάχα η ψυχή ελεύθερ' ανασαίνει.

Βλέπετ' εκείνο το νερό, που μες στις πέτρες σπάει κι αφήνει κάπου και αφρό; Είναι ποτάμι δροσερό και μες στο λόγγο πάει.

Εν' αγεράκι στα κλαδιά, στα λούλουδα φυσάει και ανασταίνει την καρδιά, με την γλυκιά την ευωδιά που γύρω του σκορπάει.

Βοή, κουδούνια παρεμπρός στο πράσινο λιβάδι κι ένας βοσκός μικρός μικρός, μα στη φλογέρα τρομερός, φυλάει το κοπάδι.

Εμπρός, σα λάφια ελαφρά τις ρεματιές πηδάτε! Και πεταχτοί, κι όλοι χαρά στα λούλουδα τα τρυφερά και δροσερά ορμάτε.

Αριστ. Κουρτίδης

Πρωτομαγιά

Λουλούδια ας διαλέξουμε και ρόδα και κρίνα κι ελάτε να πλέξουμε στεφάνια με κείνα, στο Μάη που σήμερα προβάλλει στη γη. Τ' απδόνια συμφώνησαν της γης τ' αγγελούδια και βρήκαν και τόνισαν καινούργια τραγούδια στο Μάη που σήμερα προβάλλει στη γη. Η θάλασσα γίνεται

καθρέφτης και πάλι, το κύμα της χύνεται κι ο φλοίσβος τον ψάλλει, στο Μάη που σήμερα προβάλλει στη γη. Χορεύει το πρόβατο τ' αρνάκι βελάζει κι απ' τον αγαθόβατο δροσούλα σταλάζει, στο Μάη που σήμερα προβάλλει στη γη.

Ι. Πολέμης

Ο Μάης

Σ' ένα στέφανο του Μάη Ολη η άνοιξη χωράει. Κύκλους, κύκλους τα λουλουδία οι χοροί και τα τραγούδια, στα χρυσά του ήλιου καφάσια ωριμάζουν τα κεράσια. Πέρα ως πέρα φως απλώνει γλάστρα ανθίζει στο μπαλκόνι. Είναι ο Μάης δίχως ταίρι ένα ολάνθιστο παρτέρι. Σ' ένα στέφανο του Μάη Ολη η άνοιξη χωράει.

Ρένα Καρθαίου

Να η Πρωτομαγιά

Ουρανός και γη γελούν, Λάμπει ο ήλιος λάμπει. Με χαλιά, που ανθοβολούν, στρώθηκαν οι κάμφοι. Λουλουδίζει κι η πλαγιά. Να η Πρωτομαγιά.

Τα πουλάκια τα νερά, τραγουδούν με χάρη με βελούδινα φτερά

πεταλούδες σμάρι. Μοσκοβόλπησε η βραγιά. Να η Πρωτομαγιά.

Ε παιδάκια, στο χορό μπήτε, τραγουδήστε και μ' ανθούς ένα σωρό τα μαλλιά στολίστε. Φάτε, πιείτε στην υγεία. Να η Πρωτομαγιά.

Στέλιος Σπεράντσας

Στοιχεία όπως το εφήμερο και εύθραστο της ανθρώπινης ύπαρξης, συγχρόνως με την αέναη αγωνία του ανθρώπου να προσδιορίσει και να προσδιοριστεί για να αποκτήσει μια ταυτότητα, αναδύονται μέσα από τα ζωγραφικά έργα και τις εγκαταστάσεις που θα παρουσιάσουν από την ερχόμενη Δευτέρα, 9 Μαΐου, στον Ιστιοπλοϊκό Ομιλο Χανίων (Νεώριο Μόρο) οι εικαστικοί Λαμπρινή Μποβιάτσου, Μιράντα Σκυλουράκη και Αλίκη Χιωτάκη.

Α. ΧΙΩΤΑΚΗ - Λ. ΜΠΟΒΙΑΤΣΟΥ - Μ. ΣΚΥΛΟΥΡΑΚΗ

Καλλιτεχνική “Ωσμωση” στο Νεώριο Μόρο

■ Οι 3 εικαστικοί ενώνουν τις δυνάμεις τους, θέτοντας ερωτήματα γύρω από την έννοια της ταυτότητας και του εύθραστου της ανθρώπινης ύπαρξης

Έκθεση με τίτλο “Ωσμωση”, που θα εγκαινιάσει στις 8 το βράδυ, εντάσσεται στη σκυταλοδρομία εκθέσεων που διοργανώνονται στο πλαίσιο των “Εικαστικών Αποτυπωμάτων”, και θα διαρκέσει έως και τις 18 Μαΐου. Λίγο πριν ανοίξει η έκθεση στο κοινό, οι “διαδρομές” μίλησαν με τις Αλίκη Χιωτάκη και Λαμπρινή Μποβιάτσου -η Μιράντα Σκυλουράκη απουσίαζε στο εξωτερικό- για τα κοινά στοιχεία της δουλειάς τους που θα παρουσιάσουν αλλά και τις υπαρξιακές και καλλιτεχνικές αγωνίες που διατρέχουν τα έργα τους.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

«Οι τρεις μας έχουμε βρεθεί τον τελευταίο χρόνο και σχεδιάζουμε κάποια πράγματα πέρα από τη συγκεκριμένη δουλειά. Με αυτή την έννοια θα λέγαμε ότι είμαστε περισσότερο ομάδα παρά ότι βρεθήκαμε συγκυριακά για την έκθεση αυτή», σχολίασε η Λαμπρινή Μποβιάτσου και εξήγησε ότι όταν “έπεσε” η ιδέα από την Ελένη Μανωλαράκη να σχηματιστούν ομάδες καλλιτεχνών που θα εντάσσονταν στη σκυταλοδρομία εκθέσεων που διοργανώνεται στο πλαίσιο των Εικαστικών Αποτυπωμάτων, η συνεργασία μεταξύ τους ήταν μια απόλυτα φυσιολογική, αβίαστη εξέλιξη.

Πώς όμως προέκυψε το βασικό σκεπτικό της δουλειάς που θα παρουσιάσουν; «Εδώ έρχεται η έννοια της ώσμωσης. Η διάχυση στοιχείων μέσα σε άλλα και η αλληλεπίδρασή τους μέσα από τη συνδιαλλαγή», εξηγεί η Αλίκη Χιωτάκη, ενώ η Λαμπρινή προσθέτει πως ο κοινός τόπος στη δουλειά και των 3 δημιουργών είναι ο προβληματισμός γύρω από τις έννοιες του εαυτού, της ταυτότητας και της διαρκούς μεταβολής. «Υπό αυτή την έννοια δεν δυσκολευτήκαμε να “δέσουμε”», προσθέτει η Λαμπρινή και τονίζει ότι αυτή η συνύπαρξη και η συνεργασία με άλλους καλλιτέχνες μόνο θετικά στοιχεία έχει να προσφέρει σε έναν δημιουργό: «Αυτό είναι κάτι που σε πηγαίνει μπροστά, σε εξελίσει. Δεν είσαι μόνος σε ένα εργαστήριο κλεισμένος με τον εαυτό σου, αλλά μπαίνεις σε έναν διάλογο που σου βγάζει συνεχώς καινούργια πράγματα. Συγχρόνως όταν βρίσκεσαι μαζί με καλλιτέχνες υψηλού επιπέδου, αυτό σε κάνει κι εσένα να γίνεσαι καλύτερος».

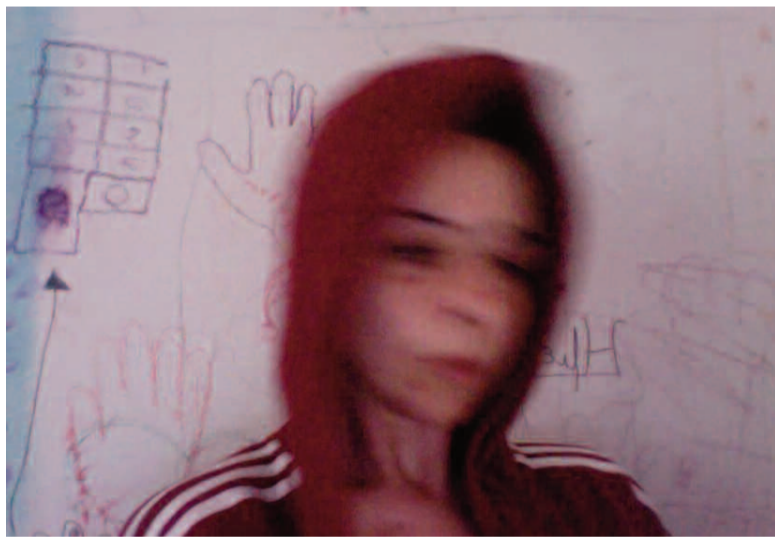
Αναφερόμενη στο ίδιο θέμα η Αλίκη τόνισε ότι πρόκειται για μια «δημιουργική πρόκληση». «Είναι πολύ σημαντικό ότι βρεθήκαμε και ταιριάξαμε σαν ομάδα και έδεσαν και οι ιδέες μας. Ήταν καρμικό θα έλεγα», σχολίασε, ενώ για τη συνεργασία υπογράμμισε: «Οι καλλιτέχνες συνδιαλέγονται συνεχώς με το εγώ τους και γι’ αυτό είναι πολύ καλό να βγουν προς τα έξω και να συνδιαλαγούν και με τους υπόλοιπους».

Από αριστερά η Λαμπρινή Μποβιάτσου μαζί με την Αλίκη Χιωτάκη (η Μ. Σκυλουράκη απουσίαζε στο εξωτερικό) μίλησαν στις “διαδρομές” για την έκθεση που πρόκειται να παρουσιάσουν στο Νεώριο Μόρο.

Έργο της Λαμπρινής Μποβιάτσου.

Έργο της Αλίκης Χιωτάκη.

ΕΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Στη δουλειά που θα παρουσιάσουν οι 3 καλλιτέχνες θίγουν, μεταξύ άλλων, θέματα ταυτότητας, ενώ τα έργα τους μπαίνουν το ένα μέσα στο άλλο, σε μια δημιουργική ώσμωση.

Η Λαμπρινή Μποβιάτσου μέσα από έργα της καλεί τον θεατή να έρθει αντιμέτωπος με συναισθήματα σχετικά με την απώλεια, την προσμονή, το οικείο και το ανοίκειο και να αναλογιστεί την εύθραυστη, ανθρώπινη, δική του κατάσταση.

Στα έργα της Μιράντας Σκυλουράκη, οι άνθρωποι εμφανίζονται εύλωτοι, ζώντας στο δικό τους μικρόκοσμο, ενώ η επιθυμία τους για το βίωμα τούς οδηγεί έξω από τον προστατευτικό μικρόκοσμό τους, κάνοντάς τους να ρισκάρουν για να ζήσουν.

Την ίδια στιγμή, μέσα από μια ζωντανή εγκατάσταση και τα έργα της που παρουσιάζει στην έκθεση η Αλίκη

Χιωτάκη, αναρωτιέται για την πρώιμη κατάσταση του πλανήτη, τον σχηματισμό και την προαγωγή μιας αρχέγονης μορφής ζωής, και συνεπώς την εξέλιξη του ανθρώπινου είδους.

«Για εμένα δεν παίζει τόσο σημασία το μέσον που χρησιμοποιεί ο καθένας, όσο αυτό που υπάρχει πίσω από αυτό. Αυτό, δηλαδή, που λέει ο καθένας. Για μένα το μέσον δεν προσδιορίζει», λέει η Αλίκη σχολιάζοντας τα διαφορετικά εκφραστικά μέσα που χρησιμοποιούν οι 3 δημιουργοί. Προσθέτει δε ότι στη συγκεκριμένη έκθεση ο καθένας ξεφεύγει από τα όρια του προτείνοντας κάτι διαφορετικό.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Στο σημείο αυτό παρεμβαίνει η Λαμπρινή υπογραμμίζοντας το πολιτικό στοιχείο που υπάρχει στα έργα: «Σε αυτή τη δουλειά υπάρχει έντονο το πολιτικό στοιχείο υπό την έννοια του πώς προσδιορίζει κανείς τον

Έργο της Μιράντας Σκυλουράκη.

εαυτό του σωματικά και κοινωνικά, στον τόπο και τον χώρο, στο γίγνεσθαι. Προσπαθούμε να προσεγγίσουμε έννοιες όπως το εύθραστο της ανθρώπινης ύπαρξης και το ευμετάβλητο της ζωής. Κάτι που παραπέμπει στην ανατροπή της ζωής που βιώνουν οι πρόσφυγες στις μέρες μας».

Το στοιχείο του ευμετάβλητου και της ρευστότητας ενυπάρχει και στην ζωντανή εγκατάσταση που θα παρουσιάσει με τη μουσική συνδρομή του Δημήτρη Μπαρνιά η Αλίκη Χιωτάκη.

Αλλωστε είναι χαρακτηριστικό ότι η εν λόγω εγκατάσταση δεν έχει ούτε

καθορισμένη ώρα, ούτε καθορισμένο χώρο που θα λαμβάνει χώρα από την ημέρα των εγκαινίων, την ερχόμενη Δευτέρα, έως και την Παρασκευή 13 Μαΐου.

«Δίνεται έμφαση στο κομμάτι της ταυτότητας, στο ότι τα πάντα βρίσκονται σε διαρκή κίνηση και τίποτα δεν είναι δεδομένο. Στο ότι ο καθένας προσπαθεί συνεχώς να επαναπροσδιοριστεί», τόνισε η Αλίκη, ενώ η Λαμπρινή υπογράμμισε τον “εφήμερο” χαρακτήρα των συγκεκριμένων έργων που θα παρουσιαστούν καθώς βρίσκονται εκτεθειμένα στη φθορά και παραδομένα στο παρόν και τον συγκεκριμένο χώρο της έκθεσης.

Τα μάγια στο τραγούδι...

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ

«Αλαφροϊσκιωτε, καλέ, για πες
απόψε τι είδες:

- Νύχτα γιομάτη θαύματα, νύχτα
σπαρμένη μάγια»,

Διονύσιος Σολωμός.

Ο πειρασμός 16.

«δένει' απ' τα μάγια σου κι από τα
ροδοκάλια σου»,

Κωστής Παλαμάς, Ασύλευτη Ζωή.

«Τις γαρ ωδή δύναται μαγεύσαι τον
έρωτα;»

Λουκιανός.

Η δημιουργία μαγιών από ειδικούς ανθρώ-
πους, διά τεχνασμάτων, μαγγανειών κ.λπ., είναι
παλαιά υπόθεση, που βρίσκεται έρεισμα στα προ-
ϊστορικά χρόνια.

Στα χρόνια του Χριστιανισμού η κατάσταση
απλώς μεταλλάχθηκε και έχουμε συμμετοχή
δυνάμεων αγίων κ.λπ. στα δρώμενα της μα-
γείας. Κάποιοι "δένουν" τα μάγια, που φτιά-
χνουν από οστά νυχτερίδας, από πράγματά του
προς μαγεία ατόμου, τα ρίχνουν σε απρόσιτα
μέρη ή πηγάδια και κάποιοι άλλοι (οι καλοί)
μάγοι τα "λύνουν".

Έτσι, λοιπόν, έχουμε επιτυχίες ερωτικές, χω-
ρισμούς ζευγαριών, εκδικήσεις, τιμωρίες και
λοιπές ατελείωτες αθλιότητες, στις οποίες δια-
κρίνουμε εύκολα την έλλειψη ανθρώπινης ευ-
ψυχίας και τη λαιμαργία παράνομου
πλουτισμού. Στήνονται ολόκληρες ιστορίες, για
γέλια, αλλά και για κλάματα, που όμως, δυστυ-
χώς, είναι γερά δεμένες με τον ίδιο τον άν-
θρωπο: «τον έχει μαγεμένο», «λιώνει σαν το
κερί γι' αυτόν, είναι μαγεμένη», «του 'κανε μάγια
στο φεγγάρι και τα 'ριξε στο πηγάδι», «τον μά-
γεψε η φιλενάδα, δεν θέλει να δει τη γυναίκα
του» κ.λπ.

ΣΤΗ ΔΗΜΩΔΗ ΠΟΙΗΣΗ

Από τη δημώδη ποίηση έχουμε:

«Ανάθεμα ποια μου 'ριξε τα μάγια στο πηγάδι
/ και μάγεψε τον άντρα μου και θέλ' να μου τον
πάρει. /

Κι αν με χωρίσεις άντρα μου τι λες πως θα
μου κάνεις. / Στις δυο στις τρεις θα λούζομαι,
στις τέσσερις θ' αλλάζω, / κι απάν' στις δεκα-
τέσσερις άλλον άντρα θα πάρω. / Θα κτίσω το
σπιτάκι μου αντίκρου στο δικό σου, / να παινο-
βγαίνω, άντρα μου, να σκας απ' το κακό σου». Το
τραγούδι αυτό είναι Σαρακατσάνικο.

Σε άλλο τραγούδι (Αραβαντινός, 202) ανα-
κοινώνεται στη Μαρούλα ότι έκαναν μάγια
στον άντρα της και πήρε άλλη γυναίκα. Αλλά, η
Μαρούλα υπερήφανα αντιμετωπίζει τη δημι-
ουργηθείσα κατάσταση:

«Σήκω, Μαρούλα από τη γης και τίναξε το
κώμα, / σύρε και στρώσε τον οντά στο πέρα σα-
χνισάνι, / και πάρε φτιάξε μας καφέ, φέρε να
μας κεράσεις, / και πάρε λούσου κι άλλαξε και
βάλε τα καλά σου / για να κατέβεις στο χορό,
κάτω στο μεσοχώρι, / για να σε ιδούν οι όμορ-
φες κι αυτά τα παλικάρια / και να σε δει κι ο
άντρας σου, που πήρε άλλη γυναίκα. /

- Και σαν με χώρισε και τι; κακό έκαμε δικό
του. / Εγώ στις δυο θα λούζομαι, στις τέσσερις
θ' αλλάζω / και μες στις δεκατέσσερις άντρ'
άλλον θα διαλέξω. / Θα φτιάσω και τα σπίτια
μου αντίκρου στα δικά του, / θα στήσω και τον
κήπο μου κοντά στον εδικό του / να παινο-
βγαίνω να κοιτάει, να σκάζει, να παντάζει».

Η Κίρκη στην Οδύσσεια μάγεψε τον Οδυσσέα
και τους συντρόφους του, αλλά ο Οδυσσέας
κατάφερε να τους σώσει.

Η Καλυψώ με την ομορφιά της κρατούσε μα-
γεμένο σε ομηρία τον Οδυσσέα.

Μια άλλη Καλυψώ στην ξενιτιά του Αλμυ-
ρού, μάγεψε το ξενιτάκι από τα Ζαγόρια και δεν
το αφήνει να γυρίσει πίσω: «Κινήσαν τα καρά-

βια τα Ζαγοριανά, / κίνησε κι ο καλός μου, πάει
στην ξενιτιά./

Δώδεκα χρόνια έτρεξαν και δε μύγραψε, /
μέσα στα δεκατρία μώστειλε μια γραφή:

- Μ' άλλον ν' αρραβωνιάσεις και να παντρευ-
τείς, ή καλογριά να γένεις, μη με καρτερείς, /
γιατ' είμαι παντρεμένος μες στον Αλμυρό / και
πήρα για γυναίκα μάγισσας παιδί, / μαγεύει τα
καράβια και δεν ξεκινάν./

Εκίνησα για νάρθω χίλιες δυο φορές, / στ'
άλογα ανεβαίνω, χιόνια και βροχές, / εμπαινώ
στο καράβι, άνεμος βροντές, / τρέχω, γυρίζω
πίσω, με γλυκοφιλεί / και παύει κι ο αγέρας,
παύει κι η βροχή!»

(FAURIEL II, 182, Νεοελλ. Ανάλ. 78,13).

Άλλος ξενιτεμένος μαγεύτηκε από μόνος του
με τη Βουλγάρρα εργοδότριά του:

«Από μικρός ορφάνεμα 'πό μάνα και πατέρα,
/ κι από μικρός στην ξενιτιά εβγήκα να δου-
λέψω / κι επήγα κι εργογιάστγκα σε μια κυρά
Βουργάρα. /

Δώδεκα χρόνιας έκαμα στα μάτια δεν την
είδα / κι από τους δώδεκα μπροστά την είδα,
την ξανάειδα. / Μια μέρ' αντικριθήκαμε σε μια
μπλιά του κήπου, / βγήκ' η κυρά 'πό το λουτρό,
κι εγώ απ' το μπαρμπέρη. /

- Δος μου, κυρά, τη ρόγα μου,δος μου τη
δούλεψή μου, / γιατί' οι δικοί μου μύγραψαν να
πάω να με παντρέψουν. / Αν σώγραψαν για
παντριά, εγώ θα σε παντρέψω, / από τις τρεις
κοπέλες μου διάλεξε ποία σ' αρέσει, / θέλεις τη
ρούσαν έπαρε, θέλεις τη μαυρομάτα, / θέλεις
πάρε τη γαλανή που είν' άσπρη σαν το γάλα. /

- Δεν θέλω κόρη γαλανή, δε θέλω μαυρο-
μάτα, / θέλω κυρά σγουρόμαλλη, θέλω καγγε-
λοφρύδα, / πώκει της χήνας το λαιμό, της
πέρδικας τα μάτια, / θέλω την όμορφη κυρά
που με γλυκοκοιτάζει / και μ' έχει σκλάβο δου-
λευτή στον κήπο της αυλής της».

(Ζαμπέλιος 727,14).

Μάγια και υποβότανα έχουν και οι κλέφτες,
κατά άλλη λαϊκή δοξασιά:

«...Ακούστε εσείς οι όμορφες και σεις οι μαυ-
ρομάτες: / Το Μάν κρασί μην πίνετε, στα χόρτα

μην κοιμάστε, / τι βγαίνουν κλέφτες για φιλιά
και περπατάν τη νύχτα, / σέρνουν ψωμί για τα
σκυλιά να τρων να μη γαυγίζουν, / σέρνουν και
υποβότανο τσ' όμορφες να ποτίζουν».

(Ζαμπέλιος 725,10, Πάσσωβ 592, Λελέκος
79,18, Χασιώτης 147,22, 218,40).

ΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΣΗ - ΕΝΤΕΧΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Στη λόγια ποίηση και στο έντεχνο τραγούδι
έχουμε πυκνή παρουσία των μαγιών:

«Φεγγάρι, μάγια μου 'κανες και περπατώ στα
ξένα, / είναι το σπίτι ορφανό κι αβάσταχτο το
δειλινό / και τα βουνά κλαμένα./

Στείλ' ουρανέ μ' ένα πουλί, να πάει στη μάνα
υπομονή. / Στείλ' ουρανέ μ' ένα πουλί, ένα κε-
λιδονάκι, / να πάει να κτίσει τη φωλιά σου
κήπου την κορομπλιά / δίπλα στο μπαλκονάκι.
/ Να πάει στη μάνα υπομονή, δεμένη στο μαν-
τίλι, / προικιά στην αδελφούλα μου / και στη

γειτονοπούλα μου γλυκό φιλή στα χείλη. / Φεγ-
γάρι μάγια μου 'κανες και περπατώ στα ξένα»

(Ερρίκος Θαλασσινός - Μίκης Θεοδωράκης).

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Στο ρεμπέτικο τραγούδι βρίσκουμε σε στίχους
Δημήτρη Γκόγκου:

«Σαν μαγεμένο το μυαλό μου φτερουγίζει / η
κάθε σκέψη μου κοντά σου τριγυρίζει / δεν
πυκάζω και στον ύπνο που κοιμάμαι / εσένα
πάντα αρχοντοπούλα μου θυμάμαι. / Μες στις
ταβέρνας τη γωνιά για σένα πίνω / για την
αγάπη σου ποτάμια δάκρυα κύνω / λυπήσου με
μικρή και μη μ' αφήνεις μόνο / αφού το ξέρεις
πως για σένα μαραζώνω. / Αχ παιχνιδιάρη
πάψε τώρα τα γινάτια / και μη μου κάνεις την
καρδούλα μου κομμάτια / με μια ματιά σου σαν
μου ρίχνεις αχ πώς λιώνω / μαζί σου ξέρεις τον
ξενάω κάθε πόνο».

Θερινό ωράριο λειτουργίας

19/4 - 30/9

Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Κυριακή:

10.00-16.00

Παρασκευή: 11.00-19.00

Δευτέρα & Σάββατο: Κλειστά

Δρομολόγιο Αστικού ΚΤΕΛ (13)

Τρίτη έως Παρασκευή:

Πλατεία Αγοράς: 10:40, 12:40,

14:40, (17:30 μόνο Παρασκευή)

ΒΙΟΠΑ: 11:00, 13:00, 15:00

(17:45 μόνο Παρασκευή)

Κυριακή 11:00, 13:00 από πλατεία

Αγοράς 13:15 από ΒΙΟΠΑ

Βιοτεχνικό Πάρκο Χανίων, Κτήριο 13-03

Email: info@typography-museum.gr

www.typography-museum.gr

Αφορμή

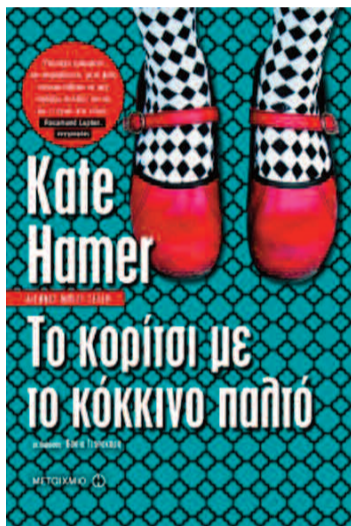
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

yannis.kalo@gmail.com • no14me.blogspot.gr/

Το κορίτσι με το κόκκινο παλιτό

» Kate Hamer (μτφρ. Βάσια Τζανακάρη, εκδόσεις Μεταίχμιο)

Ονειρεύομαι συχνά την Κάρμελ. Στα όνειρα μου περπατά πάντα ανάποδα. Τη μέρα που γεννήθηκε είχε χιονίσει. Την κρατούσα στην αγκαλιά μου ενώ ένα ασημένιο φως διέγραφε τόξο μέσα από το παράθυρο. Καθώς μεγάλωνε της έβγαλα το παρατσούκλι “το μικρό μου σκαντζοχοιράκι”. Δεν μπορούσα να τη φανταστώ να ζει κάπου αλλού εκτός από την εξοχή. Τα πυκνά σγουρά μαλλιά της πετούσαν κι έμοιαζαν με θραύσματα γυαλιού και το κεφάλι της ήταν ίδιο με κεφαλάκι πικραλίδας.

Η Μπεθ, χωρισμένη μπρέρα, ζει με την οκτάχρονη κόρη της, την Κάρμελ, και προσπαθεί να καλύψει το κενό του σχεδόν εξαφανισμένου πρώην άντρα της. Μια μέρα, σε ένα φεστιβάλ αφήγησης, η Κάρμελ θα εξαφανιστεί. Ένας από τους μεγαλύτερους φόβους κάθε γονιού παίρνει σάρκα και οστά, η Μπεθ, αλαφιασμένη, ψάχνει παντού, ανακοινώσεις από τα μεγάφωνα, η άφιξη της αστυνομίας, ανακρίσεις και ύποπτοι, φυλλάδια με τη φωτογραφία της μικρής, εκκλήσεις για οποιαδήποτε πληροφορία. Μάταια όμως. Η Κάρμελ δεν βρίσκεται πουθενά.

Η Χάμερ, στο πρώτο της μυθιστόρημα, αποφεύγει να αφηγηθεί μια περίπλοκη, αιματηρή και βίαιη ιστορία, επενδύει συγγραφικά σε μια ιστορία εξαφάνισης, απλή αλλά τρομακτική, αληθινή τρομακτική. Για να την υποστηρίξει όμως πρέπει να είναι προσεκτική και εφευρετική, να σκιαγραφήσει με ακρίβεια τους ήρωες και τα συναισθήματά τους, να μην πιαστεί στην παγίδα του συναισθηματικού εκβιασμού, να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη, όχι μόνο ως προς την κατάληξη της ιστορίας, αλλά και ως προς το άπλωμά της. Η Χάμερ τα καταφέρνει άκρως ικανοποιητικά σε ένα λογοτεχνικό είδος -όχι άδικα- παρεξηγημένο και καταφροννημένο από πολλούς. Η ροή της ανάγνω-

σης δεν ανακόπτεται χωρίς αυτό όμως να είναι χαρακτηριστικό χαμηλής λογοτεχνικής αξίας, ως είθισται.

Και είναι, μάλλον, πρωτευόντως το θέμα, και ακολούθως η διαχείρισή του, που εμπλέκει συναισθηματικά τον αναγνώστη, η υψηλή πιθανότητα κάτι τέτοιο να συμβεί στην πραγματική ζωή, αντίθετα με τις ιστορίες κατά συρροή δολοφόνων και ευγενών προθέσεων αστυνόμων.

Η συγγραφική επιλογή της παράλληλης πρωτοπρόσωπης αφήγησης ανάμεσα σε μάνα και κόρη, με την εναλλαγή σύντομων σχετικά κεφαλαίων, προσδίδει ταχύτητα και σφαιρικότητα στην αφήγηση, επιτρέποντας στον αναγνώστη να γίνει μάρτυρας και των δύο οπτικών γωνιών. Στην πρωτοπρόσωπη αφήγηση της μικρής η συγγραφέας καταφέρνει να μην πέσει σε μια συνηθισμένη παγίδα, τη γλώσσα που χρησιμοποιεί ένα οκτάχρονο παιδί, γλώσσα που στην προκειμένη είναι αρκετά πειστική.

Μυθιστόρημα όχι εύκολο λόγω θέματος, ένα αυθεντικό θρίλερ, το οποίο ο αναγνώστης δυσκολεύεται να θεωρήσει προϊόν οργισμένου συγγραφικού φαντασίου. Ένα καλογραμμένο μυθιστόρημα, αρκετά ξεχωριστό στο είδος του, μια ευχάριστη έκπληξη εκτός των προσωπικών μου αναγνωστικών προτιμήσεων.

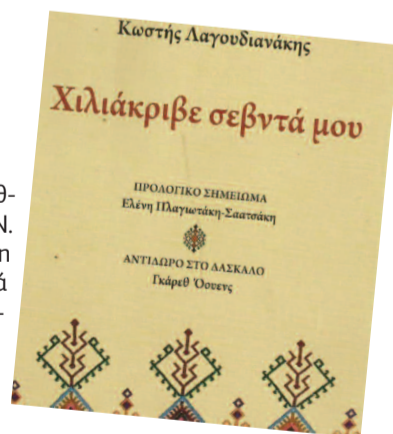
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ο “Χιλιάρκιβος σεβντάς” του Κωστή Λαγουδιανάκη

Το ιστορικό καφέ “Κήπος”, σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Χανίων, τον Σύνδεσμο Πολιτικών Συνταξιούχων Ν. Χανίων, τον Σύλλογο Στιχουργών Ν. Χανίων και το βιβλιοπωλείο Πετράκη παρουσιάζουν το βιβλίο του Κωστή Λαγουδιανάκη “Χιλιάρκιβος σεβντάς μου” στον πολυώρο καφέ “Κήπος” στον Δημοτικό Κήπο Χανίων το Σάββατο 7 Μαΐου και ώρα 8μ.μ.

Το βιβλίο θα παρουσιάσουν οι: Βασίλης Χαρωνίτης, δάσκαλος - λογοτέχνης και Αγγέλα Μάλμου, τέως σχολ. σύμβουλος - συγγραφέας.

Κρητική μουσική: Νίκος Μπουτσάκης: λύρα - τραγούδι, Γιώργος Στρατάκης: λαούτο - τραγούδι, Γιάννης Λαγουδιανάκης: μαντολίνο - τραγούδι. Την εκδήλωση θα συντονίσει ο Βαγγέλης Κακατσάκης, δάσκαλος - λογοτέχνης.

ΣΤΟ ΝΕΩΡΙΟ ΜΟΡΟ

Παρουσίαση μυθιστορήματος του Σπύρου Πετρουλάκη

Το νέο μυθιστόρημα “Η Παναγιά της Φωτιάς” του Σπύρου Πετρουλάκη, συγγραφέα των best sellers “Η Εξομολόγηση” και “Το παράθυρο της Νεφέλης”, παρουσιάζουν οι εκδόσεις Μίνωας και το βιβλιοπωλείο Κουκουβούκ την Τετάρτη 11 Μαΐου, στις 8:30μ.μ., στο Νεώριο Μόρο.

Για το βιβλίο θα μιλήσουν η δημοσιογράφος και υπεύθυνη επικοινωνίας στο Μουσείο Τυπογραφίας Μαρία Μυστακίδου και η ραδιοφωνική παραγωγός Σοφία Πατέλη. Την παρουσίαση θα συντονίσει ο διευθυντής του Δίκτυο Fm 91.5 Παναγιώτης Ορφανίδης.

Την εκδήλωση θα πλαισιώσουν μουσικά ριζιτικές και πειρωτικές μελωδίες.

Βιβλία

Έλα σε μένα

Τάσος Αγγελίδης - Γκέντζος,

Παναγιώτης Κουντουράς

Εκδότης: Ωκεανός

Εκείνος, ο αινιγματικός Αλέξανδρος, πετυχημένος και γνωστός ως νεαρός σαρ. Νόμιζε πως είχε μάθει να διαχειρίζεται καλά τους ερωτικούς πειρασμούς, αλλά η λάμψη του χάνει τη δύναμή της στους τέσσερις τοίχους της νυχτερινής μοναξιάς του. Εκείνη,

μια μυστηριώδης ύπαρξη, ένα φάντασμα του διαδικτύου που του συστήνεται ως Ζωή και του εκφράζει την ερωτική του επιθυμία.

Η ανάγκη της

πδονής γίνεται εμμονή κι ένα άρρωστο παιχνίδι με το άγνωστο ξεδιπλώνεται μπροστά στα μάτια τους. Επικοινωνούν καθημερινά ανταλλάσσοντας μηνύματα μέσω του διαδικτύου, ώσπου έρχεται η στιγμή να συναντηθούν. Ποια είναι η Ζωή στην πραγματικότητα;

Το φάντασμα δραπετεύει από τα στενά όρια του διαδικτύου κι ο γρίφος απεγνωσμένα επιζητεί τη λύση του. Θανάσιμα μυστικά ξεδιπλώνονται σε ένα ταξίδι χωρίς επιστροφή. Από τη νυχτερινή Αθήνα ως τα φώτα της Times Square, τα αρώματα του Βοσπόρου, το Μιλάνο... Μια ασταμάτητη δοκιμασία ζωής και θανάτου θα οδηγήσει δύο ανθρώπους στα άκρα.

Η γέφυρα των μυστικών

Jennifer Donnelly

Εκδότης: Διόπτρα

Η Τζο Μόντφορντ, όμορφη και πλούσια, σύντομα θα αποφοιτήσει και θα παντρευτεί έναν από τους πιο περιζήτητους και εύπορους εργένηδες της

Νέας Υόρκης. Όμως, αυτό είναι το τελευταίο πράγμα που επιθυμεί η Τζο. Το όνειρό της είναι να γίνει δημοσιογράφος σε εφημερίδα. Πέρα από τον αγώνα που πρέπει να δώσει ενάντια στα στερεότυπα και τις απαιτήσεις της κοινωνικής τάξης και της εποχής της, η Τζο καλείται ξαφνικά να αντιμετωπίσει ένα τραγικό γεγονός: ο πατέρας της τραυματίζεται θανάσιμα ενώ καθαρίζει το περίστροφό του. Ο Τσαρλς Μόντφορντ ήταν ένας από τους πλουσιότερους επιχειρηματίες της Νέας Υόρκης, ιδιοκτήτης εφημερίδας, συντάκτης σε μια από τις μεγαλύτερες ναυτιλιακές εταιρείες και, κυρίως, ένας άντρας υπερβολικά έξυπνος και προσεκτικός για να καθαρίζει ένα όπλο γεμάτο - και η Τζο το ξέρει...

Η πόλη των αθών

Κατερίνα Καριζώνη

Εκδότης: Καστανιώτη

Ο Κώστας Καζαντζόγλου, πρόσφυγας από την Ανατολική Θράκη, εγκαθίσταται στα χρόνια της Κατοχής στη Θεσσαλονίκη, σε μια πόλη στοιχειωμένη από την πείνα, τα τάγματα ασφαλείας,

τις διώξεις των αριστερών και των Εβραίων. Εκεί ανοίγει υποδηματοποιείο και το μετατρέπει σύντομα σε γιάφκα της Αντίστασης. Συναντιέται με τον φοιτητή Αρη Αναγνωστάκο και οργανώνουν μαζί τον πολιτικό αγώνα τους. Ο Αρης ερωτεύεται την Τασούλα, τη μεγάλη κόρη του Καζαντζόγλου - έρωτας που θα περάσει μέσα από τις φλόγες του πολέμου και θα δοκιμαστεί. Τον ίδιο καιρό στο Άγιο Ορος μια αποστολή των Ναζι αναζητεί θησαυρούς - ανάμεσά τους και το Άγιο Δισκοπότηρο. Ο επικεφαλής της όμως, βυζαντινολόγος Φραντς Ντέλγκερ, έρχεται αντιμέτωπος με τον θρύλο των «αόρατων ασκήτων».

Η Πόλη των αθών φωτίζει από διαφορετικές γωνίες το σκληρό πρόσωπο της δεκαετίας του '40, αγγίζοντας και θέματα που παραμένουν έως σήμερα ταμπού.

Δύο χρόνια, οχτώ μήνες και είκοσι οχτώ νύχτες

Σαλμάν Ρούσντι

Εκδότης: Ψυχογιός

Στο κοντινό μέλλον, στον απόηχο της σφοδρής καταιγίδας που πλήττει την πόλη της Νέας Υόρκης, ανατέλλει η εποχή των παραδοξοτήτων. Ένας καθ' όλα προσγειωμένος κηπουρός ανυψώνεται ξαφνικά από το έδαφος και μένει να αιωρείται. Ένας κομίστας ξυπνάει στο δω-

μάτιό του για να βρεθεί αντιμέτωπος με μια μυστηριώδη οντότητα, εντυπωσιακά όμοια με τον Ινδό ήρωα που ο ίδιος δημιούργησε με το πένακι του. Ένα εγκαταλειμμένο από τη μπρέρα του

μωρό διαθέτει την έμφυτη ικανότητα να εντοπίζει τη διαφθορά και να σηματοδοτεί τους ενόχους με δερματικά έλκη. Μια σαγηνευτική χρυσοθήρας θα επιστρατευτεί για να πολεμήσει δυνάμεις ισχυρότερες από κάθε φαντασία.

Δεν το γνωρίζουν, αλλά όλοι κι όλες τους κατάγονται από τα ιδιόρρυθμα πλάσματα που είναι γνωστά ως τζιν και κατοικοεδρεύουν σ' έναν κόσμο χωρισμένο από τον δικό μας με ένα πέπλο. Αιώνες νωρίτερα η Ντούνια, πριγκίπισσα των θηλυκών τζιν, των τζίνια, ερωτεύτηκε έναν θνητό ορθολογιστή φιλόσοφο και απέκτησαν τεράστιο αριθμό απογόνων, οι οποίοι, ανυποψίαστοι ως προς τις υπερφυσικές ικανότητές τους, εξαπλώθηκαν σε όλη την υφήλιο.

Επιμέλεια:
ΣΑΚΗΣ ΚΟΥΒΑΤΣΟΣ
info@herb.gr

Βιότοπος - περιγραφή

Λατινική ονομασία του βοτάνου είναι *Malva Sylvestris* (Μαλάχη η άγρια) και στη χώρα μας τη συναντούμε με τις ονομασίες *μολόχα, αμπελόχη, άγρια μολόχα, μουλάγκα και μουλούχα*. Είναι πολύ κοινή στον τόπο μας.

Μολόχα

Είναι φυτό πολυετές που φυτρώνει σε όλη την Ευρώπη και τη Δυτική Ασία. Είναι ποώδες που φτάνει σε ύψος μέχρι το ένα μέτρο. Τα άνθη του είναι ρόδινα, πορφυρά, πορφυροιώδη ή ιώδη με γραμμώσεις πιο έντονες και με 5 πέταλα. Τα άνθη είναι ερμαφρόδιτα (έχουν και αρσενικά και θηλυκά όργανα) και γονιμοποιούνται από τις μέλισσες. Τα νεαρά φύλλα και τα άνθη του φυτού είναι βρώσιμα.

Όλοι μας την γνωρίζουμε από παιδιά. Είναι το φάρμακο που χρησιμοποιούσαμε όταν παίζοντας στα χωράφια άγγιζαν τα πόδια μας σε τσουκνίδες. Το τσουξίμο τους μαλάκωνε άμεσα μόλις τρίβαμε τα φύλλα της μολόχας πάνω στο πονεμένο πόδι.

Ιστορικά στοιχεία

Η μολόχα ήταν γνωστό βότανο από την αρχαιότητα. Αναφέρεται από το 700 π.Χ.

Οι Ρωμαίοι την καλλιεργούσαν ως λαχανικό. Ο Κικέρωνας, ο Οράτιος και ο Μαρτιάλης την αναφέρουν στα συγγράμματα τους γράφοντας ότι είναι σπουδαία τροφή για τον άνθρωπο.

Ως τροφή την χρησιμοποιούσαν και οι Αιγύπτιοι και οι Έλληνες. Ο Πυθαγόρας και οι μαθητές του είχαν προσέξει ότι το φυτό αυτό βοηθούσε την σκέψη γιατί ήταν ελαφρό στην πέψη και άφηνε ελεύθερο το πνεύμα. Ο Πλίνιος (23-79μ.Χ.) έλεγε ότι «Οποιοσ

παίρνει ένα κουτάλι Μολόχα, αυτήν την ημέρα θα είναι απαλλαγμένος από όλες τις ασθένειες που θα έρθουν σε επαφή με αυτόν». Τον 16ο αιώνα θεωρούνταν σαν φυτό πανάκεια για όλες τις ασθένειες.

Στη λαϊκή ιατρική χρησιμοποιήθηκε σαν μαλακτικό και τα φύλλα τα χρησιμοποιούσαν σε καταπλάσματα. Τον χυμό του φυτού με λίγο ελαιόλαδο το χρησιμοποιούσαν στα δαγκώματα των μελισσών. Το ενστάλαζαν επίσης στα αυτιά για τους πόνους.

Συστατικά - χαρακτήρας

Η μολόχα δεν είναι πικρή αλλά είναι άνοστη στη γεύση. Περιέχει βλεννώδεις ουσίες, μαλβιδόλη, ίχνη βιταμινών Α, Β1, Β2 και C. Τα άνθη της δίνουν ωραία βαφή.

Ανθιση - χρησιμοποιούμενα μέρη - συλλογή

Ανθίζει από τον Ιούνιο μέχρι τον Σεπτέμβριο και το μέρος του φυτού που έχει φαρμακευτικές ιδιότητες είναι τα άνθη και τα φύλλα. Αυτά συλλέγονται από τον Ιούνιο μέχρι τον Σεπτέμβριο και ξεραίνονται με προσοχή σε σκοτεινό και δροσερό μέρος.

Θεραπευτικές ιδιότητες και ενδείξεις

Η δράση της μολόχας είναι μαλακτική, αντιφλεγμονώδης, στυπτική και αποχρεμπτική.

Εχει δηλαδή παρόμοιες ιδιότητες με την Αλθαία, από την οποία όμως γενικά είναι καλύτερη. Την χρησιμοποιούμε για φλεγμονές της στοματικής κοιλότητας (λαρυγγίτιδα, φαρυγγίτιδα), για ανάρρωση από γαστρίτιδα και έλκος στομάχου, καταρροή του ανώτερου αναπνευστικού συστήματος και βρογχίτιδα.

Τα φύλλα της αλλά και τα άνθη λαμβάνονται υπό μορφή τσαγιού

ενάντια στις ασθένειες του πεπτικού και ουροποιητικού συστήματος, λάδι της μολόχας χρησιμοποιείται ενάντια στους ερεθισμούς και τις αλλεργίες του δέρματος. Στις αιμορροΐδες γίνονται με το αφέψημα του φυτού κλύσματα και πλυσίματα. Στις ασθένειες της σπλήνας γίνονται μπάνια

Εξωτερικά μπορεί να χρησιμοποιηθεί βάζοντας την στο νερό του μπάνιου ή σαν κομπρέσα για αποστήματα, δοθιίνες και ελαφρά εγκαύματα.

Είναι άριστο καθαρτικό για μικρά παιδιά.

Παρασκευή και δοσολογία

Παρασκευάζεται ως έγχυμα. Σε 2 κουταλάκια του τσαγιού από το βότανο ρίχνουμε 1 φλιτζάνι του τσαγιού βραστό νερό, το σκεπάζουμε και το αφήνουμε για 10-15 λεπτά. Το ρόφημα αυτό μπορούμε να το πίνουμε 3 φορές την ημέρα.

Προφυλάξεις

Η μολόχα σε μεγάλες δόσεις γίνεται καθαρτική. Δεν κάνει να λαμβάνουν το βότανο όσοι πάσχουν από χολόλιθους.

